

nt

naš tednik

LETO XXXX. Štev. 31 Cena 8,— šil. (200 din)
petek, 5. avgusta 1988

Poštnina plačana v gotovini Celovec P.b.b.

Erscheinungsort Klagenfurt / Izhaja v Celovcu
Verlagspostamt 9020 Klagenfurt / Poštni urad 9020 Celovec

SAK je v 2. kolu avstrijskega pokala. Slovenski nogometaši so premagali Matrei 3:1. (Na sliki novi igralec SAK Kunčič.) Več v športnem delu.

Foto: Fera

Namestnik dež. glav. E. Frühbauer išče rešitev za Magdalen:

Smolle: Tudi za Obir bo treba najti rešitev!

Namestnik dež. glavarja Erwin Frühbauer tudi v poletnih mesecih z vso vnemo išče rešitev za tovarno celuloze v Magdalenu. Trenutno se ponuja Frühbauerju novo podjetje, ki bi lahko nadomestilo delovna mesta tovarne Magdalen. Toda kot vse kaže, bodo v Magdalen tudi naprej investirali in s tem skušali obdržati 200 delovnih mest v tovarni.

K celotni diskusiji se je javil tudi državni poslanec Zelenih Karel Smolle in zahteval, naj se Frühbauer z isto vnemo zavzame tudi za Obir. „Kar velja za vso Koroško, mora veljati tudi za Obir,“ je dejal Smolle, ki je opozoril tudi na 200 odgovori pri tovarni ADIDAS v Celovcu, kjer doslej še nihče ni masivno protestiral ali ukrepal.

Smolle je pozval k skupni solidarni akciji, ki je npr. vodila do uspeha že v pivovarni v Štihu/Sorgendorf in v Borovljah.

Folklorni in koroški večeri za tujske goste v naših turističnih občinah so v zadnjih letih postali vedno bolj atraktivni in so odlično obiskani. Deloma občine to važno delo znajo tudi ceniti in nosijo skoraj v celoti stroške prireditev, ki so pomemben del turistične ponudbe. Take občine so npr. Bilčovs, Škofiče ali Škocijan. V Ločah (slika) je to še drugače, 30. jubilejni nastop za tujske goste je še vedno docela privatna zasluga in iniciativa. Marsikatera druga občina bi bila gotovo vesela, če bi imela tako aktivne kulturnike, ki delajo v prid cele občine.

Tednikov komentar

PIŠE RUDI VOUK

Vsakah par tednov beremo v časopisih — z velikimi črkami in na prvi strani: „Špektakularen pobeg dveh Čehov v Avstrijo“ in podobno. Bralcu se sugerira, da je spet nekdo zamenjal diktaturo za zlato avstrijsko svobodo. Po vsem svetu se ponasamo, da je že čez četrta milijona Judov preko Dunaja zapustilo Sovjetsko zvezo, da smo leta 56 in leta 68 sprejeli na tisoče Madžarov, Čehov in Slovkov, skratka, da smo, če gre za sprejemanje begun-

Avstriji gotovo ne boste našli dela, ker so brezposelni tudi Avstrijci“.

Ravno tisti, ki se najbolj goreče zavzemajo za pristop Avstrije k Evropski skupnosti, najbolj pozdravljajo ukaz notranjega ministra. Kako se bodo ti zadržali proti tisočim Grkom, Portugalcem in Italijanom, ki bi v slučaju našega pristopa prišli v deželo, je drugo vprašanje. Ravno v času predsednika Waldheima nam mora za naš ugled biti prav tudi visoka cena. 500

Milijarda za človečnost — preveč?

cev, na prvem mestu v Evropi. To naj bo dokaz za to, da Avstrija nikakor ni antisemitična, sovražna tujcem ali premalo liberalna in tolerantna. Dobro je to bilo za naš mednarodni ugled, še zlasti, ker cena tega ugleda ni bila previsoka: približno 500 milijonov na leto in svet nas je hvalil. Tri četrtine beguncev itak ne ostane pri nas, odpotujejo naprej v Ameriko, Avstralijo ali Kanado.

Zadnje čase pa je val beguncev narasel, 15.000 jih trenutno čaka v naših begunskih taboriščih. Že zdavnaj so premajhna, morali bi zgraditi nova. In 500 milijonov ne zadostuje več, potrebna bi bila milijarda.

To pa je očitno preveč. Po naročilu ministra za notranje zadeve naj oblasti odslej tekem treh dni odločijo, komu pripada status političnega begunca v smislu ženevske konvencije. Vse ostale morajo takoj poslati nazaj — večino. Največ jih je privabil naš sloves kot azilska dežela in še zmeraj pri mnogih vzbujamo napačne upe. Prizadeti so predvsem Madžari in Poljaki, marsikoga doma čakajo kazni. Niti Romunci iz dežele norega diktatorja Ceausescuja si ne morejo biti gotovi, da dobijo status političnega begunca. Že pred taborišči delijo letake, v katerih pozivajo begunce, naj se vrnejo domov, „saj v

dodatnih milijonov ne bi bilo preveč.

Da smo, če gre za pomoč drugim, izredni škrici, kaže tudi drug primer: že leta smo na zadnjem mestu, kar se tiče podpore deželam v razvoju. Niti itak že skopo odmerjenih 1,7% narodnega pridelka, ki jih predlaga OZN, ne plačujemo. Sedaj je zunanji minister Mock predlagal, da bi naj darovali malo več, da pa bi pri tem naj podpirali predvsem dežele, ki se pomujajo za demokratični razvoj. Ampak najsi bo demokracija še tako cenena in visoka vrednost — lakota se zanjo ne briga.

Še besedo o Cerkvih: preteklo nedeljo, za svetega Krištofa, smo dajali ofer za nakup misijonskih vozil. Bom malce predrzen. Mislim, da misijonska vozila Afričanom ne pomagajo dosti kaj. Predlagam, naj Cerkev ta denar raje porabi za nakup kontracepcijskih sredstev, ki bi jih brezplačno razdelila v tretjem svetu. Kajti dokler bo Cerkev še naprej pridigala tretjemu svetu „razmnožite se itd.“, tako dolgo bo soodgovorna za milijone, ki trpijo lakoto in glad. Če je ta skok prevelik, pa naslednje leto pobirajmo ofer za begunska taborišča.

Zanimanje za učenje hrvaškega jezika na Gradiščanski raste vedno bolj

Pogosto na Koroškem ugotavljamo, da sicer zanimanje za učenje slovenskega jezika raste, pripomočkov, ki bi odgovarjali sodobnim potrebam, pa preprosto rečeno ni. Deželni mladinski sekretariat sicer podpira tudi finančno obisk tečajev pri različnih institucijah, odraslim pa manjkajo ustrezne ponudbe. Dom v Tinjah v poletnih mesecih že nekaj let uspešno izpolnjuje to vrzel, pozimi pa prireja tečaje, ki jih z vnemo vodijo samoiniciativni učitelji.

S sličnimi problemi so se ubadali tudi gradiščanski Hrvati. Se-

daj pa že nekaj let prirejajo dislocirane tečaje po vsem naseljenem območju. Organizator tečajev je gradiščanska visoka šola, ki jo Hrvati avtonomno vodijo in ji predseduje dr. Herbert Gassner. Plod teh tečajev je vadnica „Hrvatski jezik u Gradišću“, ki se opira na prvi del „nemško-gradiš-

čansko-hrvaškega-hrvaškega slovarja“. Ta je izšel 1982 še pod egido prof. Hamma, drugi del, ki pa bo popravil številne pomanjkljivosti in bo očiščen osporavanih mest, pa pripravljata sedanji vodja slavističnega inštituta na Dunaju prof. Radoslav Katičić.

Avtor vadnice Ivo Szucsich pa v svojem delu vsekakor upošteva standardni jezik ter poudarja, da so recipienti tečajev praviloma naseljeni v dvojezičnem področju ter odrasli, zato zanje veljajo druga načela učenja jezika.

Sicer pa ponujajo tudi še v okviru dunajske slavistike tečaje, ki upoštevajo gradiščansko inačico hrvaškega jezika. Na Dunaju predava Joško Vlašič o jeziku, v Želzenu pa Nikola Benčić o literaturi in kulturi gradiščanskih Hrvatov.

Naj še omenimo, da dunajska slavistika v vedno večji meri tudi upošteva v okviru slovenistike delež koroških Slovencev, kar je predvsem zasluga lektorjev Pavla

Zdovca in Katje Sturm-Šnabl oz. docenta Gera Fischerja. Slednji je pred leti izdal standardno delo „Das Slowenische in Kärnten“.

B. S.

Delovna knjiga za začetnike.

Goriška obisk odličnega funkcionarja pri SSK Gorica

Goriško tajništvo SSK je v prejšnjih dneh imelo v gosteh odličnega gosta iz Rima, in sicer dr. Rubinaccija, prejšnjega osebnega tajnika ministra Falcuccijske in danes ministrskega svetnika.

To je imenitna oseba, s katero je naš goriški pokrajinski odbornik dr. Špacapan navezal odlične stike zaradi prenekaterih uspešnih akcij v korist slovenskih šol in ga je zato povabil med zamejske Slovence, da na lastne oči preveri naš položaj in se seznanj pobilže s problemi naših šol.

Na sestanku v Palace Hotelu med Rubinaccijem, Špacapanom in prof. Sirkom je tako prišla do izraza vsa razčlenjena problematika šolanja v slovenskem jeziku. Rimski gost je pokazal izreden čut in posluš za specifične probleme naše narodne skupnosti, ki pa so po njegovem mnenju lažje rešljivi če se kakorkoli povezujejo na obče šolske probleme v državi in na strukture, ki jih šolska ureditev že predvideva.

Tako je prišlo do ugotovitve, da Slovenci sploh nismo še izrabili vseh možnosti lastne prisotnosti v italijanskem šolskem sistemu in

da se igramo nek „apartheid“ po stilu Južnih Tirolcev. Slednjih pa je mnogo več, tako, da so v svoji deželi pravzaprav večina; in torej marsikaj lahko dosežejo in pomejijo prav zaradi tega. Mi Slovenci pa se moramo v glavnem sklicevati na ustavo, na različne memorandumne in pogodbe med državami, na Osimske sporazume, to se pravi na papirje, pa najsi bodo še tako važni. Dejstvo je, da če bi slovenski šolniki bili prisotni v vseh organih, kjer se slovenska prisotnost predvideva, na šolskih skrbništvih, v sklopu šolskih okrajev in pokrajinskih šolskih svetov, v deželnih komisijah, v deželni zavodu IRSSAE in tam soglasno in odločno zagovarjali določena stališča, bi se marsikatera zadeva premaknila in gotovo imela manj nasprotovanj kot jih ima sedaj ko Italijani praktično sami odločajo o naših šolah, Slovenci pa „načelno“ vztrajamo na zahtevah po samostojnih forumih, kjer pa bi nujno svoje probleme razlagali le samim sebi.

Dr. Rubinacci je tudi ugotovil, da ima slovenska šola edinstvene pogoje za razvoj, če se v javnosti pokaže kot kvalitetno boljše in resnejša od italijanskih, ki med stankami profesorjev in dijakov sploh ne utegnejo speljati programov do konca.

Poleg tega neuradnega sestanka so Goričani rimskega gosta, ki je bil s soprogo in hčerko, peljali na festival narodno-zabavne glabe v Števerjan, v Postojnsko jamo, v Ljubljano in na Bled, kjer je v

cerkvi na otoku sredi jezera za ožje prijatelje koncertiral kvartet „DO“ v zasedbi Čare, Tozom, Ambrož, Čadež, kar je seveda bil enkratni dogodek ne samo za gosta, ampak tudi za vse prisotne, med katerimi je bilo mnogo Tozomovih prijateljev iz Števerjana.

Po izletu v Benetke so Goričani pripravili dr. Rubinacciju še poslovilni večer, na katerem so se prepletale slovenske pesmi v improvizirani priredbi še pozno v noč. V govorih, ki sta jih potem imela dr. Špacapan in dr. Rubinacci pa je prišlo jasno do spoznanja, da

imamo sedaj Slovenci v Rimu prijatelja, ki naše probleme pozna in razume, in ki nam bo lahko pomagal ob vsakem šolskem problemu, kakor nam je že pri uspeli akciji SSK za doseg finančnih sredstev za gradnjo slovenske šole v Gorici.

Nova usmeritev na zavodu „Cankar“

Dr. Rubinacci je iz Rima prinesel tudi vest, da bo ministrstvo ugodilo prošnji goriškega strokovnega zavoda za trgovino „I. Can-

Prijateljska stranka KEL, Slovenska skupnost (SSK), ki zastopa Slovence v deželni Zboru v Trstu, je politično zelo aktivna. Ima redne stike z drugimi strankami in organizacijami manjšin v srednji Evropi. Na naši sliki: srečanje predsednika SSK Marijana Trpina z bivšim senatorjem SVP v Rimu dr. Friedlom Vollggerjem ter našim poslancem Karlom Smolletom.

Papež in KHD

... seveda nimata nič skupnega. Razen tega, da so slučajno viseli na vsakem drogu v dolžini 70 kilometrov od Celovca do Ljubelja bivši heimatdinstovski plakati v nekakšen pozdrav slovenskim romarjem tik pred njihovim obiskom v Krki. „Es gibt kein Slowenisch Kärnten“

— napise, ki svetovljanskega papeža sigurno niso ustražovali, seveda ni leplil heimatdienst na vse prometne znake. Ob take malenkosti se tudi papež ni obregnil. „Naši Slovenci iz Jugoslavije“ so bili tudi na Koroškem dobrodošli. Zaman pa smo pričakovali, da slovenski papež kaj sličnega pove tudi v Krki, kar je sedaj sredi julijske vročine dejal na Južnem Tirolskem. V ladinščini, jeziku, ki ga govori toliko ljudi, kot je približno močna slovenska manjšina na Koroškem, je pozval med mašo k toleranci, spoštovanju in je Ladince rotil k ohranitvi lastne identitete. Vse to v Marijinem božjepotnem središču Maria Weissenstein v Dolomitih. „Pa-

pež nam je spregovoril v jeziku, ki ga nekateri duhovniki še pred kratkim niti niso imeli vrednega, da v njem obhajajo liturgijo,“ je zadovoljen in vesel dejal našemu listu zastopnik Ladincev v deželni vladi dež. svet. Valentin.

In kaj ima to skupnega s KHD-jem? Nič. Razen tega, da je dan navrh sprejel papež med mašo delegacijo Ulrichsberg-Gemeinschaft pod vodstvom podpredsednika KHD Mayerja. Kaj je papež rekel, ne vemo. Saj tudi ni sprejel slovenskih politikov. Vemo le, kaj je dejal Mayer:

Papežu se je zahvalil za njegov doprinos k sporazumevanju med narodi ter poudaril „kak globok vtis je zapustil nedavni papežev obisk v Krki.“

boc

P.S.: Citiram iz zadnjega komentarja A. Kajžnika v Nedelji: „V Krki pozabljeni bom preboleli, ker upam na delovanje Svetega Duha. Vem, da bo pri nas imel težko delo.“

Vrba odklanja kulturni bus

Medtem, ko je v prejšnjih letih kulturni bus večkrat in brez večjih težav smel stati ob jezeru na Vrbi, je letos občina Vrba tozadevno prošnjo KKZ in SPZ zavrnila. V pisanju je rečeno, da prošnjo zavračajo iz „principialnih vzrokov“, da pa bi bilo možno, kulturni bus postaviti na Vrbi kdaj izven sezone in da bi razstavo lahko postavili tudi v občinski kulturni dvorani. Se občina Vrba mar boji, da bi tuji gostje kaj preveč zvedeli o koroških Slovenceh?

Beseda kmetu in kmetici

PIŠE HEIDI STINGLER

Strokovnjaki so pred kratkim ugotovili, da je Avstrija v zadnjem letu bolj uspešno rešila vprašanje nadprodukcije kmečkih proizvodov, kakor pa je to uspelo Evropski skupnosti. Pred nekaj tedni pa je bil v parlamentu sklenjen zakon

ropske skupnosti kakor da bi od nje profitirala podpora in subvencij. Če bo uspelo Avstriji znižati v prihodnjih letih nadprodukcijo, kakor to predvideva nova tržna ureditev, se bo stavilo vprašanje, ali bo vstop v ES sploh še smiseln. Poleg

vedno večji, manjše kmetije pa se vedno bolj borijo za svojo eksistenco. Tako znaša povprečen letni dohodek kmetov v ugodnih legah, kakor je to npr. v Nižji Avstriji, za šil. 103.000,— več kakor pa dohodek kmeta v neugodnih strukturah kakor je to npr. na Koroškem. Tu znaša povprečni letni dohodek kmeta le šil. 74.620,—.

Kmetje v ugodnih legah so lani povprečno znižali svoj letni dohodek za šil. 28.800,— s pomočjo subvencij za ekološke površine in za produkcijo alternativnih snovi. Teh možnosti se

Razmišljanja k novi tržni ureditvi

o noveliranju tržne ureditve, ki v glavnem predvideva predvsem pospeševanje alternativnih produktov, katere mora Avstrija sicer uvažati. Že doslej so mnogi eksperti bili mnenja, da je Avstrija kljub vsem težavam bolje mojstrila agrarnogospodarske probleme kakor Evropska skupnost. To se pravi, da ima Avstrija očitno boljše agrarno strukturo kakor ES.

Jasno pa je, da bi morala Avstrija trenutno več prispevati v agrarni bidže Ev-

ropske skupnosti, ki se najbolj jasno izraža na ceno kmečkih produktov, je eden od osnovnih problemov ta, da so stroški za predelavo in eksport predvsem mlečnih produktov ogromni. Ker pa ima organizacija Raiffeisen z 90% monopol za predelavo in eksport teh produktov, kmetje ne smejo upati, da bi se na tem področju kaj spremenilo na boljše.

Iz Zelenega poročila 1987 pa je tudi jasno razvidno, da veliki kmetje postajajo

veda gorski kmetje niso imeli, ker dane strukture skorajda ne dopuščajo ekoloških površin.

Nenazadnje pa je trenutno tudi zelo močna diskusija o možnostih nove biogentehnologije. Poskusi so jasno pokazali, da je s pomočjo te tehnologije možno znatno zvišati agrarno produkcijo, pri čemer je treba pomisliti, da bi to istočasno pomenilo smrt številnih malih in srednjevelikih kmetij.

Avstrija ima z nekaterimi državami posebno pogodbo glede socialne varnosti. To se pravi, da obstajajo posebne določbe, pod katerimi pogoj, v katerem obsegu in v kakšni obliki ima zavarovani pravico do

Švedsko, Španijo in Turčijo. Nasplošno ima zavarovani v teh državah iste pravice do zdravniških storitev kakor jih jima v Avstriji.

Zavarovani mora vsaj dva do tri tedne pred dopustom javiti Kmetijski zavarovalni-

Šele s tem listom za zdravniško oskrbo ima zavarovani v inozemstvu pravico do zdravniške oskrbe z medikamenti, do bivanja v bolnišnici itd.

Za Veliko Britanijo in Severno Irsko zavarovani ne

Zdravniška oskrba v inozemstvu

zdravniških storitev v inozemstvu.

Kmetijska zavarovalnica ima trenutno tako pogodbo z naslednjimi državami: Belgijo, Zvezno republiko Nemčijo, Francijo, Grčijo, Veliko Britanijo, Severno Irsko, Izraelom, Italijo, LUXemburgom, Nizozemsko,

ci svoje podatke, podatke družinskih članov (če so pri njem zavarovani), državo v katero bo potoval in predvideni čas dopusta. Nato dobi od zavarovalnice tako imenovani list za zdravniško oskrbo (Betreuungsschein), ki pa velja le določen čas.

potrebuje lista za zdravniško oskrbo; v tem primeru zadostuje avstrijski potni list, vendar mora zavarovani povedati, da želi biti oskrbovan na račun državne zdravniške pogodbe. Direkti obračun s Kmetijsko zavarovalnico ni možen, če zavarovani nima lista za zdravniško oskrbo; v tem primeru mora zavarovani storitve plačati sam, Kmetijska zavarovalnica pa mu stroške povrne. Zavarovanemu ni treba prevzeti dela stroškov.

Heidi Stingler

Z Nado Zerzer se je pogovarjal Rudi Vouk

NAŠ

GOST

Prostoro so nam enostavno vzeli

NAŠ TEDNIK: Nada, prejšnji številki NT je predsednik ZSM Furjan predlagal unifikacijo KDZ in ZSM. Omenil, da bi tako nastala ena sama močna mladinska organizacija, v kateri bi se združile zdrave konkurenčnosti med njimi. Kaj praviš temu predlogu?

NADA ZERZER: Jaz sem proti. Poglej: KDZ ima težave. Če bi se združili ti dve organizaciji, bile težave le še večje. Zdraviš dve bolni organizaciji to še dolgo ne pomeni, da potem nastala ena zdrava organizacija. Stalno bi se izgovarjali drug na drugega, če kaj ne šlo, kot bi moralo. Mislim, da imamo sami že dosti težav in da moramo najprej rešiti te.

NAŠ TEDNIK: Praviš, da imate KDZ težave. Kakšne so to? NADA ZERZER: Glavna težava je, da nimamo več klubov in prostorov, spomladi so nam enostavno vzeli. Od tedaj naprej iščemo nove — tukaj se pomujta predvsem tajniki NSKS Hubert Mikel, ki je tudi član našega sveta — in profesor, katerega lahko sama oblikuje, kjer nobenega ne moremo in kjer ni stalno pod nadzorstvom.

NAŠ TEDNIK: Sedaj je nekdanjih prostorih KDZ urejeno ništvo NT, kjer je prej bilo uredništvo, pa je Mohorjeva povečala tiskarno. Odkrito čeno sem se čudil, da tega ni bilo nobenih protestov. Nimala? NADA ZERZER: Kako pa naj protestirali, ko pa nič

V naši seriji pogovorov s predstavniki mladinskih organizacij je tokrat na vrsti Koroška dijaška zveza. Nada Zerzer, hčerka predsednika KKZ, je letos junija postala predsednica KDZ, prej pa je že eno leto bila podpredsednica. Obiskuje sedmi razred Slovenske gimnazije in je doma v Celovcu.

mo vedeli? Na vsem lepem so rekli, tekmo štirinajstih dni mora biti klub prazen, to je bilo vse. Poleg tega je tedaj ravno bil prepričan v odboru, tedanja predsednica in tajnik sta odstopila in smo morali vrsto funkcij na novo razdeliti. Mislim, da se mora zdaj NSKS pomesti, da bi tako nastala ena sama močna mladinska organizacija, v kateri bi se združile zdrave konkurenčnosti med njimi. Kaj praviš temu predlogu?

NADA ZERZER: Jože Wakounig nam dosti pomaga in je tudi spremljevalec na naših potovanjih, Štefan Pinter pa vodi naš politični krožek. Drugače pa se večina profesorjev sploh ne zanima za mladinsko delo in nekateri nam celo delajo težave.

NAŠ TEDNIK: Kako — težave? NADA ZERZER: Naja, tu vedno pride argument s pijančevanjem. Npr., ko sem postala predsednica, me je neki profesor vprašal, kaj, k tem pijancem zahajaš, ne razumem tvojega očeta, da to dovoli. Mnogi imajo zelo slabo mnenje o KDZ. Povedati pa moram, da odkar sem pri KDZ, ni ti enkrat nisem videla koga pijanega v klubu, zadnji dve leti sploh nismo več prodajali alkohola. Kljub temu nekateri še vedno trdijo, da se dijaki v KDZ naučijo piti, čeprav sami zelo dobro vejo, da sta Kosta ali Jokl okoli vogala in da v največ primerih KDZ še malo ni kriva. Zdi se mi, da se nekateri, ki sploh nimajo zanimanja za mladinsko delo, na tako poceni način izgovarjajo.

NAŠ TEDNIK: In vzgojitelji? NADA ZERZER: Nune v Mohorjevi včasih ne pustijo, da bi dekleta postale članice KDZ.

NAŠ TEDNIK: All ni tudi res, da so mnogi postali člani samo zaradi kluba, medtem, ko njih dejavnost KDZ sploh ni zanimala? NADA ZERZER: Gotovo je bilo tudi nekaj takšnih. Ampak

če je kdo večkrat prišel v klub, je tam tudi videl, kaj delamo in se je morda s časom le začel zanimati za našo dejavnost. Tiste, ki so prišli v klub, je bilo laže nagovoriti za delo.

NAŠ TEDNIK: KDZ je nastala predvsem po zaslugi rajnega profesorja Cigana in tudi potem so dostikrat bili profesorji in prefekti neke vrste mentorji KDZ. Kako pa je zdaj s profesorji in vzgojitelji?

NADA ZERZER: Ne preveč. Večinoma takšne vzgoje sploh ni. Tukaj bi lahko KDZ marsikaj nadomestila.

NAŠ TEDNIK: Bi lahko — ali nadomešča? Kaj ste lansko šolsko leto delali?

NADA ZERZER: Imeli smo nekaj predavanj, npr. je Vospersnik predaval o šolskem vprašanju in bilo je predavanje „Slovensche Elemente im Kärntner Deutsch“. Ogledali smo si tudi nekaj filmov, kot težišče smo si izbrali serijo „Holocaust“. V zvezi s tem filmom smo se peljali tudi v Mauthausen. Peljali smo se tudi v Benetke in imeli smo nekaj zabavnih prireditev, potem pa so nam vzeli prostore.

NAŠ TEDNIK: Koliko članov prihaja na vaše prireditve in ali obstajajo tudi kakšni krožki?

NADA ZERZER: Okoli trideset jih je vedno prišlo. Imamo politični odsek, ki se je letos bavil predvsem s šolstvom. Tam sodeluje približno deset ljudi, škoda, da ni več zanimanja. In seveda imamo še „lutke mladje“ in „oder mladje“.

NAŠ TEDNIK: Toda „odra mladje“ letos ni bilo?

NADA ZERZER: Imeli smo težave z režiserjem, potem pa

In tudi nekateri starši tega ne pustijo.

NAŠ TEDNIK: S kakšnim argumentom?

NADA ZERZER: Ja, ne vem, isto ko prej. Jaz tega sploh ne uvidim, to je tako neumno. Prvič si naj mladina sama izbere prijatelje, nihče nima pravice, da zanje odloča, s kom naj bodo skupaj. Drugič pa je neumnost, po eni strani od mladine zahtevati, naj bo aktivna in naj se udejstvuje, po drugi strani pa jim prepovedovati vstop v organizacijo, kjer bi to lahko delala. Stalno prihajajo s istimi argumenti in nam sploh ne pustijo možnosti, da bi dokazali nasprotje.

NAŠ TEDNIK: Ne glede na probleme, ki jih vam delajo — kako je KDZ zadovoljna z narodnostno vzgojo na gimnaziji in v domovih?

NADA ZERZER: Ne preveč. Večinoma takšne vzgoje sploh ni. Tukaj bi lahko KDZ marsikaj nadomestila.

NAŠ TEDNIK: Bi lahko — ali nadomešča? Kaj ste lansko šolsko leto delali?

NADA ZERZER: Imeli smo nekaj predavanj, npr. je Vospersnik predaval o šolskem vprašanju in bilo je predavanje „Slovensche Elemente im Kärntner Deutsch“. Ogledali smo si tudi nekaj filmov, kot težišče smo si izbrali serijo „Holocaust“. V zvezi s tem filmom smo se peljali tudi v Mauthausen. Peljali smo se tudi v Benetke in imeli smo nekaj zabavnih prireditev, potem pa so nam vzeli prostore.

NAŠ TEDNIK: Koliko članov prihaja na vaše prireditve in ali obstajajo tudi kakšni krožki?

NADA ZERZER: Okoli trideset jih je vedno prišlo. Imamo politični odsek, ki se je letos bavil predvsem s šolstvom. Tam sodeluje približno deset ljudi, škoda, da ni več zanimanja. In seveda imamo še „lutke mladje“ in „oder mladje“.

NAŠ TEDNIK: Toda „odra mladje“ letos ni bilo?

NADA ZERZER: Imeli smo težave z režiserjem, potem pa

je odskočil tudi še en igralec in nismo našli novega. Igra „Drežanje v kamen“ je gotovo dobra in letos bomo poskusili oder spet poživiti.

NAŠ TEDNIK: Imate kaj stikov z drugimi slovenskimi ali nemškimi mladinskimi organizacijami?

NADA ZERZER: Pravzaprav ne, z ZSM ali s klubi študentov se še nismo srečali. Aja, kolesarske akcije „dvojezičnost se naj vidi“ pa smo se udeležili. Z Nemci tudi ni stikov, bi se pa gotovo splečalo. Nikoli ni slabo, če ljudi spraviš tako daleč, da se bavijo z nami.

NAŠ TEDNIK: Na gimnaziji je vsako leto „kontaktna leča“, sporadično izhaja „dijaški glas“ in je tudi še več drugih dijaških aktivitet. Poleg tega obstaja zastopstvo dijakov in odbor šolske skupnosti. Ali tukaj KDZ kaj sodeluje ali se vmešava?

NADA ZERZER: Ne, mi smo izvenšolska organizacija in se ne vmešavamo v šolske stvari. Tu bi bila jaz proti, imamo sami dovolj lastnih težav.

NAŠ TEDNIK: KDZ že zelo dolgo ni več zavzela stališča do različnih političnih vprašanj, da o kakšnih samostojnih akcijah KDZ sploh ne govorimo. Kako to?

NADA ZERZER: Mislim, da bi to bilo sedaj čisto napačno. KDZ mora pravzaprav začeti čisto znova, s šolanji, z diskusijskimi vajami itd. Ne moreš zahtevati, da bi se KDZ politično udeleževala, ko pa se večina od nas sploh ne spozna v političnih vprašanjih in v organizacijskih zadevah. Kako bi naj govorili o stvareh, o katerih nič ne vemo? Seveda je moj cilj, da bi KDZ spet začela sodelovati v narodnostni politiki. Toda najprej moramo dobiti osnove.

NAŠ TEDNIK: Vas NSKS kaj informira o tem, kaj se politično dogaja in kaj on namera va?

NADA ZERZER: Ne, tega ne dela.

NAŠ TEDNIK: Misliš, da vam osrednje organizacije zadosti pomagajo? NADA ZERZER: Zahtevamo, da nam NSKS poišče nove prostore. Drugače pa bi bilo preenostavno, vedno le reči: NSKS, pomagaj nam. Tako se sami nikoli ne bi kaj naučili. Sami smo zašli v krizo, sami moramo spet najti ven.

NAŠ TEDNIK: Potem pa velika sreča pri iskanju poti in hvala za pogovor.

Pohoda na Obir v spomin Hermanu Veliku in Valentinu Polanšku se je pretekli teden udeležilo spet veliko planincev. V imenu prireditelja SPD „Valentin Polanšek“ je udeležence na vrhu pozdravil predsednik dr. Avguštin Brumnik.

Peca: Gozdna skupnost „Tehma“ je praznovala 100-letnico obstoja

Minulo nedeljo je gozdna skupnost „Tehma“ povabila svoje članke na praznovanje 100-letnega obstoja na Peco k Sedmerim kočam. Tehma je gozdna skupnost, v kateri so včlanjeni skoraj vsi kmetje, ki imajo gozdne parcele na Peci. Po razmerju gozdnih parcel pa imajo tudi deleže pri Tehmi. Ta gozdna skupnost ima v posesti okoli 700 ha površine, od teh je 200 ha gozda, 450 ha neproduktivne površine in 50 ha zemlje pri Sedmerih kočah, kjer so smučišča, pašniki, parkirišča in podobno. Praznovanje 100-letnice je gozdna skupnost pričela s sv. mašo, ki jo je daroval mestni župnik Alojzij Kulmesch v obeh jezikih za vse žive in rajne člane te skupnosti. Mašo je glasbeno oblikoval moški zbor „Petzenchor“ pod vodstvom Anite Jernej, ki je ob koncu krepko zapel priljubljeno lovsko „Jaz sem en frišen jager“. Po maši je sedanji predsednik

gozdne skupnosti, posestnik Karel Fera iz Konovec, podal dolgoletno zgodovino in bilanco zadnjih let. Iz tega je bilo razvidno, da je bil prvi predsednik Tehme Anton Ažman, Perucej na Bistrici. Za njim so vodili gozdno skupnost še: Friedrich Kraut, posestnik žage na Bistrici, Johan Miklin pd. Arnold na Ponikvi in od leta 1971 naprej sedanji predsednik Karel Fera. Trenutno ima gozdna skupnost 140 članov, letno pa poseka okoli 250 m³ lesa.

Lovsko društvo, ki ima svoja lovišča na Tehmi, pa je povabilo navzoče kmete s svojimi ženami na srnjakov golaž, katerega so krepko zalivali s hladnim pivom. Vmes pa so pevci „Petzenchora“ in tudi kmetje — med katerimi je bilo veliko pevcev — prepevali slovenske in nemške pesmi, tako so kmetje — člani gozdne skupnosti — veselo in dostojno praznovali to častitljivo obletnico.

Na Koroškem pri Dravogradu prodam novejšo hišo, lepa lega v ravnini, takoj vseljiva, pribl. 4000 m² zemljišča s sadovnjakom. Interesenti se naj obrnejo na upravo Našega tednika v Celovcu, tel.: 04 63 / 51 25 28-21.

Na prodaj
gradbene parcele —
lepa lega

v Zgornjih Libučah.
Interesenti naj se javijo po tel.
štev.: 0 42 36 / 20 76

● Rinkole

ŽEGNANJE

Kdaj: v nedeljo, 7. avgusta
Kje: pod vaško lipo
Sveta maša s pranganjem bo
ob 9. uri. Vsi prisrčno vabljeni!

● Kupim

dve kitari za otroke
in eno za odrasle.
Tel.: 04 63 / 56 5 15 / 34
od ponedeljka do petka od
8.00 do 16.00.

Sele-Šajda: Umrla je Žvižijeva mati

V soboto, 20. julija, je bil pogreb Pavle Wasner, pd. Žvižijeve matere s Šajde, ki je po težki bolezni umrla v celovski bolnici, stara 80 let.

Rajna je bila doma pri Žerjavu na Zgornjem Kotu. Leta 1948 se je poročila s Štefanom Wasnerjem, Žvižijem na Šajdi, ki je umrl lansko leto. Imela sta tri otroke, sin Tomi je bil nekaj let občinski odbornik EL v Selah, dolga leta pa je že načelnik požarne brambe Sele-Borovnica.

Pokojna, ki je na zadnja leta oslepela, je bila pridna, prijazna in zelo družabna žena in je tudi v najtežjih trenutkih življenja s svojim sončnim značajem vedela za nasvet in pomoč. Bila je znana vižarka, na

srečanju vižarjev v Selah je Žvižijeva mati navdušila vse navzoče. Pavla Wasner je bila verna in zavedna Slovenka in je tudi svojim otrokom dala ta zaklad na življenjsko pot.

Pogrebne obrede je opravil domači župnik Mirko Rakovnik ob asistenci šmarješkega župnika mag. Hanzija Olipa. Selski cerkveni zbor pa je rajni zapel v slovo ob odprtem grobu in pri maši zadušnici.

Naj Žvižijeva mati mirno počiva v domači selski zemlji. Otrokom in sorodnikom pa izrekamo naše iskreno sožalje.

Svatne pri Šentjakobu: Apolonije Serajnik ni več

V soboto, dne 16. julija 1988, nas je zapustila po težki bolezni v 75. letu starosti gospa Apolonija Serajnik, roj. More. Rajna je bila rojena v Jesenicah in se je leta 1954 poročila z domačinom Andrejem Serajnikom — potomcem iz Miklove Zale znanih Serajnikov. Presečila se je v Svatne in živela med nami. V zakonu sta se jima rodili dve hčerki, ki živita zdaj izven Koroške.

Rajna je bila pridna in delavna — bila je tudi dobra šivilja, dokler je ni deloma zadela kap tako da je bilo tudi z delom konec. Svoji hčerki je vzgojila v narodnostnem duhu in sta, čeprav na tujem, ostali zvesti svojemu narodu, kar so tudi pričali zadnji pozdravi na venčih.

V ponedeljek, dne 18. julija, smo rajno ob 15. uri pospremili k zadnjemu počitku na pokopališče v Šentjakobu. V mrtvaški večici so molili in po vsaki

desetki rožnega venca zapeli kitice Marijine pesmi, kar je pogrebce iznenadilo, ker se je to v Šentjakobu prvič zgodilo. Povod temu načinu je bila č. sestra Serafina ter dve šolski kolegici hčerke rajne Apolonije.

Udeležencem pogreba se je to zelo dopadlo in so vsi sopepevali. Pogrebne obrede za rajno je imel naš župnik mag. Pepej Marketz. Ob grobu so se od rajne poslovile s pesmijo „Vigred se povrne“ spet čast. sestra Serafina ter obe sošolki. Zelo lepo so zapele in se tako na lep način poslovile od rajne Serajnikove matere.

Vsem žalujočim, predvsem možu Andreju ter hčerkama Renati in Silviji z družinama ter ostalim sorodnikom rajne izrekamo po tej poti naše iskreno sožalje.

Rajna pa naj se odpočije od truda polnega življenja. Lahka naj ji bo domača zemlja.

MI

Slovensko prosvetno društvo Srce

Dobrla vas in

Fantje z vseh vetrov

prisrčno vabijo na

mednarodni

INSTRUMENTALNI KONCERT

v torek, dne 9. 8. 1988, ob 20.30

v samostanu Dobrla vas

(ob slabem vremenu v avli glavne šole v Dobrli vasi)

ČESTITAMO

V Hodišah praznuje svoj 75. rojstni dan župnik Lovro Kaselj. Za ta visoki življenjski jubilej mi iskreno čestitamo in mu želimo še obilo zdravih in zadovoljnih let.

Žoško Bavdaž iz Grebinja je na Dunaju z odliko opravil študij tehnične kemije. Mlademu diplomiranemu inženirju iskreno čestitamo in mu želimo na poklicni poti vse najboljše.

V Gorinčičah je te dni praznovala 85-letnico gospa Marija Klančnik. Jubilatki iskreno čestitamo in ji želimo še mnogo zdravja in božjega blagoslova.

Pred kratkim je praznovala 80-letnico gospa Štefanija Diexer iz Male vasi pri Kamnu. Jubilatki kličemo še na mnoga zdrava in zadovoljna leta. Čestitkam se pridružuje tudi uredništvo Našega tednika.

V Nonči vasi pri Pliberku je praznoval svoj 60. rojstni dan Štefan Hudobnik pd. Boštelj. Mnogim čestitkam se pridružuje tudi uredništvo Našega tednika. Še na mnoga zdrava leta.

Hemina razstava

Razstava je odprta še do 26. oktobra tega leta, vsak dan od 9.00 do 17.00 ure.

V Šmarjeti nad Pliberkom je te dni praznovala 80-letnico gospa Lavrencija Petrač, p. d. Šimejeva Lenčka. Za ta lepi življenjski dogodek iskreno čestitamo in vam želimo še mnogo trdnega zdravja. Čestita tudi uredništvo NT.

Naci Karničar z Obirskega je te dni praznoval 60-letnico. Gospodu Karničarju iskreno čestitamo in mu kličemo še na mnoga leta.

Na Suhi obhaja 80-letnico gospa Ana Vejnki. Slavljenci za ta lepi življenjski dogodek iskreno čestitamo in ji želimo še mnogo zdravja in zadovoljstva.

Zlato poroko slavita v Lepeni Viktorija in Valentin Dobeitz. Želimo jima še mnogo skupne sreče, veselja in razumevanja. Čestitkam se pridružuje tudi uredništvo Našega tednika. Vse najboljše.

V Rikarji vasi praznujeta srebrno poroko Pavla in Johan Sadnikar. Draga starša, za ta vajin skupni praznik vama želijo vse lepo in dobro ter še mnogo skupnih in srečnih let vajini hvaležni otroci. Uredništvo NT vama kličo še na mnoga skupna leta.

Predsednik Zveze slovenskih zadrug Mihi Antonič je te dni praznoval svoj 55. rojstni dan. Iskreno mu čestitamo in mu želimo vse najboljše.

Da slovenska pesem in folklor vedno bolj navdušujeta tako goste kot domače, je dokazal minuli folklorni večer, ki je bil v ponedeljek, 1. avgusta v gostilni Wrolich v Ločah. Kljub temu, da je občina priredila istočasno v par sto metrov oddaljeni gostilni svoj „Platzkonzert“, se je zbralo nad 400 obiskovalcev — pretežno gostov —, ki so do kraja napolnili Pušnikovo go-

„Planina“ iz Sel, ta je posebno navdušila s poskočnimi plesi in pestrimi nošami. Kot harmonično dopolnilo k zvokom tamburic pa je nastopil ženski tercet domačega društva, ki ga sestavljajo Erika Wrolich, Danica Urschitz in Hermi Singer.

Med nastopi je Danica Urschitz v povezavi orisala položaj slovenske narodne skupnosti na Koroškem. V lepo izbra-

30. jubilejni folklorni večer v Ločah

stilno, da bi prisluhnili slovenski pesmi in občudovali slovensko folkloro.

Večerni spored so oblikovali: domači tamburaški ansambel „Loče“, ki ga že nad 10 let zelo uspešno vodi Erika Wrolich in je poznan daleč preko Koroške, ansambel „Drava“ iz Borovelj pod vodstvom Romana Verdela, ki je presenetil s čisto svojstvenimi kompozicijami in folklorna skupina KPD

nih besedah je gostom predstavila drugo stran prave Koroške in jim predočila to, česar tuji ne najdejo v turističnih prospektih. Po prireditvi pa so se tuji zelo zanimali za literaturo o Slovencih.

Lepa udeležba in navdušeni poslušalci sta bila najlepše plačilo prireditelju SPD „Jepa-Baško jezero“ in nastopajočim skupinam.

Ansambel Slovenija navdušil z jubilejnim nastopom v Globasnici

Simpatični Jože Galič, vodja ansambla Slovenija, resen in pronicljiv glasbenik, a tudi za šalo vselej razpoloženi Korošec iz Dravograda, odkar pomni nosi v sebi narodno glasbo svoje domovine, tega čudovitega koščka zemljinoga obličja. Kakorkoli že, skupaj s svojimi godci in pevci, je trdno udarnost polk in mehko čustvenost valčkov, občutje slovenskega človeka skozi dolgo prepletenost njegovih veselih in žalostnih dni, sem in tja začinjena s prešerno šegavostjo, v zadnjih desetih letih razvil malodane do neslutnih razsežnosti. Brez zadržkov bi celo trdili, da mu je v izredni konkurenci najbolj znanih in priljubljenih ansamblov, ki že vrsto let krojijo elitni vrh slovenske narodnozabavne glasbe, uspel velik, bržčas neponovljiv podvig.

Naši rojaki, med njimi predvsem ljubitelji domače narodnozabavne glasbe, dobro vedo, katere skupine predstavljajo to družbo. Pojem so še vedno Avseniki, sledi jim ansambel Lojzeta Slaka s Fanti s Praprotna, pa Alpski kvintet z Ivanko Kraševac in Otom Pestnerjem, Slovenski muzikantje, ansambel Franca Miheliča, Štirje

Narodnozabavni ansambel Slovenija sestavljajo glasbeniki in pevci iz različnih slovenskih krajev, vsi po vrsti pa so Štajerci in Korošci. Naj vam jih predstavimo ob njihovi desetletnici: Cita Galič (citre, vokal), Erika Zakonjšek-Fele (violina, vokal), Jože Galič (orglice, harmonika, vokal, vodja ansambla), Marjan Knez (harmonika, vokal), Tomaž Plahutnik (bas kitara, citre) in Zdenko Štrucl (kitara, bas kitara). Člani ansambla Slovenija so bili že pred svojim letošnjim nepozabnim nastopom pri Šoštarju v Globasnici malodane neločljivo povezani s Koroško. Galičeva žena Cita namreč poučuje na Slovenski glasbeni šoli na Koroškem, obenem pa je že nekaj let redna naročnica Našega tednika. Zato naj veljajo ansamblu Slovenija ob njegovi 10-letnici tudi iskrene čestitke našega uredništva.

Po uspešnem jubilejnim nastopu na 1. olimpiadi ansamblov Alpe-Jadran v Globasnici, so postali tudi dobri znanci naših roj-

kov na avstrijskem Koroškem. Dosele so igrali in peli v Podjuni, pravzaprav samo v Pliberku in njegovi okolici. Sicer pa jih je na tuje vodila pot v Avstrijo (največkrat na Štajersko), Švico in v ZR Nem-

čijo. Morda še zanimiv podatek: ansambel ima kot amaterska skupina vsako leto od 50 do 60 nastopov; v desetih letih njenega delovanja se jih je nabralo že kakih 500, od tega doma približno 400, okroglo stotico pa so zaokrožili s koncerti in nastopi v tujini.

Ni dvoma, da je ansambel Slovenija v vseh letih svojega obstoja povsem osvojil ljubitelje narodnozabavne glasbe na Slovenskem in v dobrem delu evropske celine. Prodor v vrh domače in mednarodne narodnozabavne elite (od leta 1985 je ansambel reden gost avstrijske televizije v njeni priljubljeni oddaji Musikantenstadt), mu je nad pričakovanji uspel s pravim izvirnim slovenskim zvokom. Izvirnosti svojih skladb so člani ansambla dodali še vrsto uspešnih melodij, seveda z dovršenim posredovanjem svoje glasbe. Značilnost glasbe, ki so jo leta 1978, te-

čaj še "rosno mladi" godci in pevci ansambla Slovenija, z velikim uspehom prvič predstavili na Ptujskem festivalu domače glasbe, so stara slovenska ljudska glasbila: citre, violina in orglice. Prav ta glasbila dajejo s pomočjo klavirske harmonike, basa in kitare, v zadnjem času pa tudi diatonične harmonike in ubranih glasov pevskega terceta, ansamblu

svojevrsten in nadvse prijeten zvok, ki ga slovenska narodnozabavna glasba pred leti sploh ni poznala.

Na izjemno posebnost v igranju in petju ansambla Slovenija so kmalu postali pozorni tudi v nekaterih srednjeevropskih državah. "Spominja me na ameriško country glasbo, obenem pa zveni zares zelo slovensko," je ob prvem srečanju z ansamblom zapisal neki avstrijski časnikar. Povrh vsega se je za ansambel ogrela še znana avstrijska gramofonska hiša Koch Records, s katero so v preteklih petih letih uspešno sodelovali, sedaj pa se pripravljajo na obnovev triletno ekskluzivne pogodbe.

"Dogovarjamo se," pravi Jože Galič, "da bi najprej posneli naše stare uspešnice, pesmi, ki so jih poslušalci teh deset let najraje poslušali. Potem pa kajpak tudi to, kar smo naredili novega. Pri tej založbi, ki nas zastopa tako v Avstriji kot v Švici in ZR Nemčiji, bo to naša tretja plošča oziroma kasete. Tudi doma nastopamo torej korekoč non-stop. Med drugim smo v studiu 14 ljubljanske RTV posneli pet novih skladb, ki jih bomo bržkone predstavili na naši sedmi samostojni kaseti. Upam, da bomo kmalu posneli še preostalih sedem melodij in da bomo svoje privržence že pred jesenjo razveselili z novo kaseto." Dodajmo, da pripravljajo presenečenja tudi za bližnjo jesen, ko bo delavska okrogla obletnica delovanja priljubljenega ansambla Slovenija. Njihovih plodnih deset let.

V desetih letih nastopanja po Sloveniji in zunaj njenih meja so člani ansambla doživeli veliko lepih, srečnih in nepozabnih trenutkov. Ali so torej med njimi dnevi, ki so se jim še posebej vtisnili v spomin? Jože Galič brez razmišljanja pristavi: "V ospredju ostaja nedvomno nastop pred generalnim sekretarjem OZN g. Perezom de Cuellarjem ob njegovem obisku v Jugoslaviji, še zlasti pri nas na slovenskem Koroškem. Predstavili smo se mu kar dvakrat, obakrat z našo drugo zvrstjo, izvirno slovensko narodno pesmijo, ki jo naš vokalni tercet poje ob spremljavi citer. Izjemno zanimanje g. De Cuellarja za našo narodno pesem, je bil ponoven dokaz, kako prodorna je čustveno posredovana slovenska pesem, pesem majhnega naroda s stoletja staro, prepričljivo izpovedno močjo."

Ivan Virnik

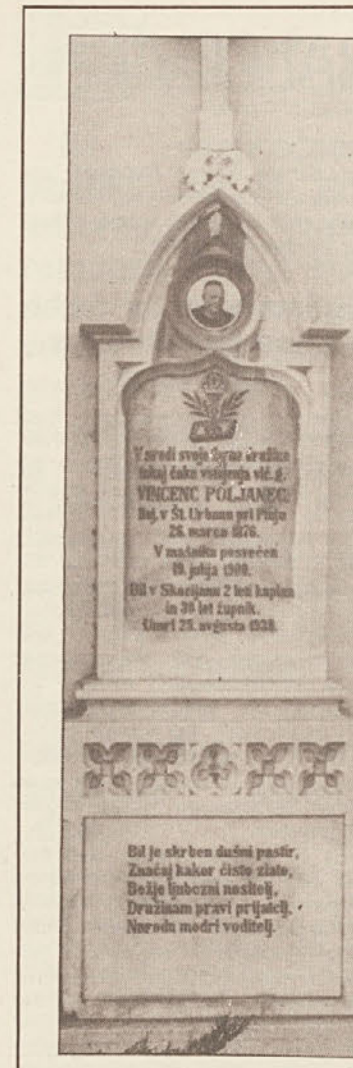
Spominska prireditev

ob 50-letnici mučeniške smrti župnika Vinka Poljanca, prve žrtve nacističnega nasilja nad koroškimi Slovenci, člana koroškega deželnega zbora, predsednika Slovenske prosvetne zveze in odbornika koroške kmetijske zbornice.

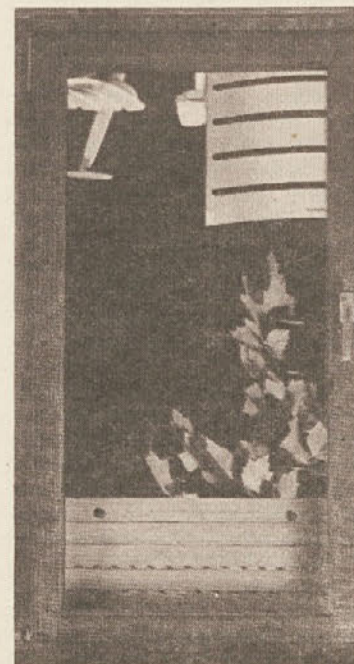
četrtek, 25. avgusta 1988, v Škocijanu

18.30 polaganje vencev na grob in molitve
19.00 sv. maša v farni cerkvi v Škocijanu; pridiga župnik Tomaž Holmar; sv. mašo sooblikujeta cerkveni zbor in otroški zbor iz Škocijana
20.00 spominska prireditev v dvorani KASSL; nastopajo moški pevski zbor SPD "Vinko Poljanec" in otroški zbor iz Škocijana, mešani pevski zbor in mlajši mladinski zbor SPD "Danica" iz Šentvida v Podjuni. Govorijo: predstavniki Slovenskega prosvetnega društva "Vinko Poljanec", Narodnega sveta koroških Slovencev in Zveze slovenskih organizacij na Koroškem

Na spominsko prireditev vabijo SPD "Vinko Poljanec" in otroški zbor iz Škocijana, SPD "Danica" iz Šentvida v Podjuni, Slovenska prosvetna zveza, Narodni svet koroških Slovencev in Zveza slovenskih organizacij na Koroškem.

PRODAJAMO
okna in balkonska vrata s termoizolacijskim steklom in gibljivimi polkni po ugodni ceni.
Na primer 100x120 cm samo šil. 1800,—
KRIVOGRAD
Tel.: 0 42 35 / 25 37

Z Našim tednikom na
MARTINOVANJE
v soboto in nedeljo, 12. in 13. novembra 1988

- ☛ Prihod v Varaždinske toplice, dobrodošlica in kosilo
- ☛ Namestitev v hotelu
- ☛ Popoldne prosto
- ☛ Večerja z Martinovimi specialitetami in 1/2 l vina na osebo, krst mošta ob sodelovanju harmonikarja
- ☛ Naslednji dan po zajtrku prosti dopoldan in izlet v Kostanjevico

cena 930,— šil.

ODHODI: 7.00 Dobrla vas — Sienčnik, 7.10 gostišče Juenna, 7.15 Šmihel — Zadruga, 7.20 Pliberk — Zadruga, 7.35 Škocijan — Posojilnica, 8.00 Celovec — Cartrans, 8.20 Kožentavra — gostilna Mlečnik.

PRIJAVE SPREJEMATA:

NAŠ TEDNIK
tel.: (04 63) 51 25 28-21

CARTRANS
tel.: (04 63) 51 25 80

Predstavljamo ansambel Slovenija

kovači iz Slovenj Gradca (prihodnje leto bodo praznovali že 35-letnico delovanja), in lahko bi še naštevali najboljše med najboljšimi. Vse, kar je danes povezano z ansamblom Slovenija, ima za predznak presežnik "naj". Že lep čas namreč spada med najboljše, najizvirnejše in najpriljubljenjše ansamble na Slovenskem. Znani in priljubljeni pa niso le doma, temveč tudi na tujem.

V čem je torej skrivnost velikih uspehov ansambla Slovenija? Jože Galič brez zadrege preprosto odvrne: "Igramo za ljudi. Za vse tiste, ki so jim pri srcu domače pesmi in melodije. Veseli in zadovoljni smo, da jih je iz leta v leto več. Tudi med mladimi, med rododom, ki šele spoznava neusahljivo lepoto slovenskih pesmi in viž, je čedalje več privržencev narodnozabavne glasbe." Na drugi strani so izvirnost, ustvarjalnost vrhunska dovršenost muziciranja in izjemna delavnost trdni temelji desetletnega slovesa ansambla Slovenija, ki ga uživa tako doma kot na tujem.

Janko Messner Francu Wakounigu

Lepo to ni, prav pa še manj, kar si je izmisllil gospod Franc Wakounig v današnji številki NT o mojem protestnem branju na sedežu DSP v Ljubljani 21. t. m.

Vsak človek ima svojo glavo. Ta jo uporablja za proizvodnjo svojih (lastnih) misli, drugi za kimanje, tretji pa sploh samo za frizerja. Veseli me, da se dopisnik NT tako živo zavzema za priprte tovariševinarje v Ljubljani in za časnik „Mladino“ v zvezi s procesom, ki so ga naprtili Janšu in tovarišem, ne dam si pa predpisovati, kak naj jaz opravim to svojo moralno dolžnost. Vsakdo lahko sodi o vsakem časopisu le po svojih skušnjah, nabranih ali iz branja ali iz sodelovanja. Da imam slabe živce, bi z današnjim dnevom (če ne že prej kdaj) na primer odpovedal in nič več in nič manj ko ignoriral Naš tednik, pa tega ne nameravam še storiti. Da pa vem, kaj je solidarnost s tistimi, ki se borijo za najosnovnejše človeške pravice, upam vsaj — sem povedal ne samo s citiranjem izbranih pesmi avtorjev iz Slovenije, ampak tudi z esejem, ki sem ga sestavil posebej za ta večer v Ljubljani in tam prebral. Bralci NT naj si ustvarijo sami svojo sodbo o mojih „sebičnih razlogih“, ki mi jih podtika g. Franc Wakounig.

Protestno pismo, Ljubljana, 21. malega srpana 1988

(Tov. Rudiju Šeligu, predsedniku DSP v Ljubljani, za publiciranje)

Geslo: po delu in jeziku jih bo ste spoznali

Vse zlo človeštva izvira od izkoriščanja človeka po človeku, iz človekove grabežljivosti, asocialnosti, iz kromolčarstva in karierizma, iz privilegijev.

Vsega tega v socializmu ni. Zato se zanj navdušujem od malih nog.

Za to, da se delu dá zaslužena čast in zaslužena oblast.

Za to, da se grabežljivcem, kromolčarjem, karieristom in komunistom-privilegirancem odvzame nezaslužena čast in nezaslužena oblast. In se tako vrne socializem v deželo, iz katere so ga pregnali. Navdušujem se za socializem v Jugoslaviji še zmeraj zato, ker se z ustavnimi zakoni lahko preprečuje in prepreči neutemeljeno bogatenje posameznikov in obubožanje množic.

Zato.
Hic Rhodus, hic saltate, hic saltemus!

V kapitalistični Avstriji te ustavne mogočnosti ni.

Zato sem z zanimanjem in veseljem služil osem let v Jugoslaviji. Tedaj je bila oblast še v rokah delavcev.

Vsaj na Ravnah, kjer sta bila komunist Gregor Klančnik in krščanski socialist Franc Sušnik.

Na progi Šamac-Sarajevo pa mladinske delovne brigade. To je bil najlepši čas mojega življenja.

Dajte Socialistični zvezi delovnega ljudstva status opozicionalne politične stranke, tako da bo ste imeli v tovariškinkonkurenci

PISMA BRALCEV

dve: eno s člani Zveze komunistov Jugoslavije, eno pa s člani Socialistične stranke Jugoslavije, pa bo.

In zakoreninite pravilnik opozicijske stranke v državni Ustavi, pa bo. Da se vam ne naredi kak politični klerikalizem ali pa mittelevropski freimarktliberalizem.

Pa mi ne zamerite „vmešavanja“ v vaše notranjepolitične stiske. Dovoljsem si ga prav zaradi svoje osemletne delovne dobe na Ravnah na Koroškem.

In ker me je v skupnem slovenskem kulturnem prostoru sram zavoljo „Laibacha“, ki sega od Klagenfurta do Hamburga.

In zaradi raznih glasbenih ansamblov iz Slovenije, kadar gostujejo s svojimi slaboumnimi limonadnimi tingeltangli na Moikovih skednih širom po Avstriji — v spakedrani nemščini.

In zdaj k tedniku „Mladina“: nisem naročen nanj, zato ne vem, kaj vse piše in čemu.

Osebo izkušnjo z njim imam eno samo. Pred letom in pol je vrgel glavni urednik v koš naročen intervju, ki ga je naredila z menoj v Celovcu neka študentka novinarske fakultete. Brez komentarja, vsaj meni ga ni privoščil. In sem vedel, da skupni slovenski kulturni prostor tudi v Mladini ne funkcionira. Da ni glasnosti, ni pluralizma konstruktivnih idej.

Ne recite, da stvari niso povezane.

Kar boli je to, da tovarištva več ni. To je posledica. In je hkrati vzrok.

Prišel sem protestirat v Ljubljano na sedež DSP ne samo zato, ker je v SFRJ vojaško sodišče postavljeno na d civilno in ne samo zato, ker vojaški sodnik, ki sodi Slovincem v glavnem mestu njihove Socialistične republike, ne zna slovensko, prišel sem protestirat predvsem zato, ker tudi odvetnik teh slovenskih obtožencev dr. Demšar ne zna slovensko, saj mi ni mogoče verjeti, da se je sredi Ljubljane spozabil in za avstrijsko televizijo samo nemško govoril.

Protestiram zoper takšen anšlus ljube mi matične Slovenije Mitteleuropi, ker sem, kar sem zmeraj bil: cankarjanec, za Slovenijo, ki naj bo del demokratične federativne Jugoslavije.

Ustni dodatek med branjem: Ne strinjam se nikakor ne z ironično opazko novinarke Alenke Puharjeve o „sveti slovenščini“, češ slovenska politična oblast je pri Vojaškem sodišču protestirala samo zaradi tega, ker je tam ne upoštevalo, meni je slovenščina še nekaj več ko sveta — neobhodna življenjska potreba.

Janko Messner
P.S.: Sporočilo DSPA bralcem NT 11. str., 29. julija 1988: Po odstopu dr. F. Merkača iz funkcije tajnika je prevzela skrb za tajniške posle gospa Anita Hudl, njegova

na občnem zboru izvoljena namestnica. Za „nov“ ali izredni občni zbor ni vzroka. Janko Messner, predsednik DSPA.

Ergänzungen zur rechtlichen Situation der Schulfrage

Da der Kommentar des Rudi Vouk im Naš tednik zu Mißverständnissen verleitet, möchte ich doch einige Ergänzungen anbringen:

Es ist richtig, daß im Artikel 7 des Staatsvertrages von 1955 die Unterrichtsform nicht festgelegt ist. Nach § 12 Minderheitenschulgesetz sind sowohl Volks- und Hauptschulen mit slowenischer Unterrichtssprache (§ 12 Abs. 1 a MiSchG) als auch Volksschulen mit deutscher und slowenischer Unterrichtssprache und Abteilungen für den Unterricht in slowenischer Sprache an Hauptschulen vorgesehen.

Es ist weiters richtig, daß derzeit eine Verfassungsbeschwerde wegen der zweisprachigen Schule in Klagenfurt in Vorbereitung und eine Beschwerde wegen der geltenden Bestimmungen betreffend die 4. Klasse Volksschule und die Hauptschule (slowenisch nur in 4 Wochenstunden als Pflichtgegenstand vorgesehen) geplant ist. Sollte jedoch diesen Beschwerden ein Erfolg beschieden sein, hat dies sicherlich auch enorme Auswirkungen auf das neue (ab 1. 9. 1988 geltende) MiSchG und wird natürlich eine neue Schuldiskussion über die Unterrichtsform nach sich ziehen. Mit den oben genannten Beschwerden werden die Bestimmungen des § 10 und § 16 MiSchG, die in der neuen Fassung des MiSchG im wesentlichen in der bisherigen Fassung übernommen wurden, bekämpft. (Warum auch Slowenen einem Gesetz zugestimmt haben, das diese verfassungswidrigen Bestimmungen übernimmt, ist eine andere Frage.)

Insofern ist also die Darstellung des Rudi Vouk zu meinen Ausführungen mißverständlich. Die neuen Bestimmungen des MiSchG können natürlich erst nach Inkrafttreten und Anwendung des Gesetzes geprüft werden zumal das Land Kärnten sich derzeit offensichtlich selbst noch nicht im Klaren ist wie diese Bestimmungen durchgeführt werden sollen.

Das heißt aber, daß die betroffenen Eltern und Lehrer die konkreten Auswirkungen des neuen Gesetzes beobachten müssen und sich dann auch melden sollen, wenn sie sich in ihren verfassungsrechtlich gewährleisteten Rechten verletzt fühlen.

In diesem Zusammenhang wünsche ich mir vor allem, daß die beiden slowenischen Organisationen in erster Linie für die durch

das Gesetz betroffenen Menschen tätig werden, anstatt einen wesentlichen Teil der Energie dazu zu verwenden, die andere Organisation zu bekämpfen.

Welche Lösung bietet man den Kindern der slowenischen Volksgruppe an, die im Herbst in Klagenfurt in die Schule gehen sollen und nach den geltenden Bestimmungen (eine Entscheidung des Verfassungsgerichtshofes ist erst in 1 bis 2 Jahren zu erwarten) keinen Anspruch auf Unterricht in slowenischer Sprache haben?

Dies ist nur ein Problem neben vielen, die im Herbst aufgrund des neuen MiSchG für die betroffenen Eltern und Lehrer auftreten werden und für beide Organisationen ein reiches Betätigungsfeld bieten.

Sepp Brugger,
Rechtsanwalt/odvetnik
Wiesbadener Straße 3
9020 Klagenfurt/Celovec

Škof Kapellari in intendant Felsbach zamolčala koroške Slovence!

Že dalj časa mi vreje v srcu. Zakaj? Ker sem delal na dan obiska sv. očeta v Krki v Tinjah, mi žal tudi ni bilo možno se udeležiti tega slavja na kraju samem. Imel pa sem možnost, da si ogledam celoten spored po televiziji.

Jezilo pa me je že to, da komentatorja ORF-a nista poročala objektivno, se pravi, da koroški Slovenci, ki so vsekakor bili hvalevredno enkopravno integrirani v izvedbo slovesne papežev sv. maše in so prispevali vidno tudi bistven del, da zato niso bili niti z besedico omenjeni.

Nasprotno: generalnemu intendantu Felsbachu se je videzno mudilo s prevajanjem slovenskega teksta v nemščino, tako da si bil kot koroški slovenski škofljan že v tem prikrajsan. Kaj bi se pa že zgodilo g. Felsbachu, če bi na kratko omenil sodelovanje koroških Slovincem in prepustil npr. prebrati slovensko berilo lektorici sami. Tako bi ORF objektivno prispeval k dejanski celovitosti dogajanja, bilo pa je žal ravno nasprotno; drugi deželni jezik v deželi je bil odtujen.

Še bolj pa sem bil začuden, da navzočnost koroških Slovincem tudi nista omenila ne sv. oče in tudi ne koroški škof Kapellari, ki je vsaj še ob njegovi posvetitvi v škofa dejal, da bo pastir za vse škofljane, tudi za Slovence.

Ko pa sem nato še slišal, da je pisal papeževu pridigo škof Kapellari sam, pa se mi je zasvetilo: uradna koroška Cerkev je namreč zavestno zamolčala sodeželane slovenskega jezika! Zato ji je bilo tudi to trodeželno romanje zelo ugodno, saj so poleg Korošcev (ki je žal samo nemška) sodelovali še drugi narodi kot Furlani, Italijani in jugoslovanski Slovenci. Ob vsem tem se tudi sprašujem, kaj

je delal koroški Slovenec v glavni pripravljalni komisiji za obisk papeža?

Da bi šlo tudi drugače in pravičnejše sta nam dva vzorna primera zadnjega časa v dokaz: papeževa sv. maša v Trajštofu/Trausdorf na Gradiščanskem, kjer so bili omenjeni tudi gradiščanski Hrvati in kjer je očitno škof Laszlo bolj naklonjen tamkajšnji narodni manjšini (saj obvlada tudi njihov jezik) in pa primer na Južnem Tirolskem, kjer se tamkajšnji škof dr. Egger sam zavzema za pristno medsebojno sporazumevanje med nemško, italijansko in ladinsko govorečimi sodeželani. Cela sv. maša s papežem je bila oblikovana v tem smislu in vzdušju in tako gledano za Južni Tirol enkratna.

Hotel sem javno izpovedati to, kar mislim in kar mislijo tudi mnogi drugi koroški Slovenci.

Zavedati se namreč moramo, da nam Slovencem koroška Cerkev ne da več tiste narodne toplote, kot smo je bili do zdaj deležni!

Martin Paudel, Škocijan

Spoštovani urednik!

„V zvezi s poročanjem o možnostih za doseg narodnostnih pravic na pravni način, bi rad dodal pasaži o topografskih napisih sledeče: Obstajajo zelo tehtni argumenti, ki govorijo za subjektivno pravico posameznega člana narodne skupnosti do dvojezičnih topografskih napisov. Prvič je treba dokazati, da deluje vsak enojezični nadpis v smer asimilacije, ki prizadene tudi vsakega posameznega člana narodnosti; drugič je treba opozoriti na naslov člana 7 ADP, ki govori izrecno o „pravica... manjšin“; tretjič — in to je najtehtnejši argument — je treba opozoriti na obilno judikaturu starega „k. k. Reichsgerichta“, ki je v svoji judikaturi k členu 19 (2) StGG 1867 („Gleichberechtigung aller landesüblicher Sprachen in Schule, Amt und öffentlichem Leben“) prišel do zanimivih rezultatov.

„Erkenntnis vom 15. 10. 1913, Z. 352 (Slg. 2030); Rechtssatz:

„a) Die durch die GWO Kärntens für das Wahlverfahren vorgeschriebenen Kundmachungen sind in allen jenen Sprachen kundzumachen, welche in der betreffenden Gemeinde landesüblich sind.

b) Zur Beschwerde wegen Ausschlusses einer dieser Sprachen sind in einem solchen Falle jene Gemeindegliederberechtigten legitimiert, welche Angehörige des betreffenden Volksstammes sind.“

Da člen 19 StGG slej ko prej velja, se da dokazati; vseh teh argumentov ustavno sodišče ne bo moglo kar tako (mimogrede) zavreči!“

Jože Picej, Šmihel

Za vsebino pisma bralcev uredništvo Našega tednika ne odgovarja.

Kabaret „Gimpl“ v Šentprimožu

Na dvojezičnem ozemlju, kar se tiče kulture, nismo ravno razvajeni. Pevski koncerti in kakšna navadna gledališka predstava, dosti več se nam ne nudi. Zato je bila razveseljiva sprememba, ko je v četrtek, 29. julija, na povabilo SPD „Danica“ in po zaslugi Stanka Polzerja v Šentprimožu gostovala graška kabaretistična skupina „Gimpl“.

Vendar, kdor je pričakoval politični kabaret, kakor ga znata predvajati Lukas Resetarits ali Josef Hader, je bil razočaran. Niti ena sama točka ni bila posvečena aktualni avstrijski ali mednarodni politiki, „Gimpl“ se je omejil na zelo splošne teme, ki pašejo ob vsakem letnem času. Ampak to lahko opravičimo s tem, da je med gledalci bilo mnogo tujih gostov, ki bi pač ne razumeli smešnosti naše avstrijske politike.

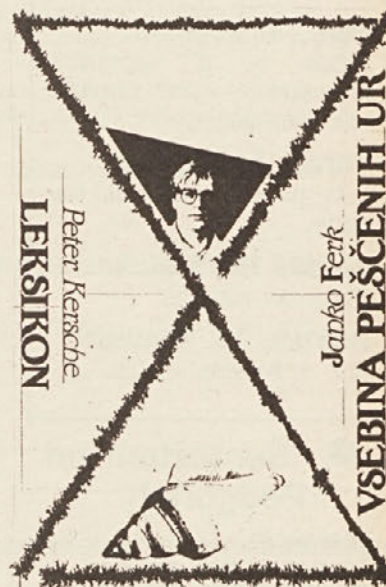
Gotovo najbolj posrečena točka je bila zadnja, blues o „Lindenblatnblatpajltjeju“. Dobra je bila tudi znanstvena razlaga o učinku kabareja na gledalce, vendar zaradi bolj nizkega intelektualnega nivoja prispevkov ni bil potreben previsok „Überreißkoeffizient“.

Kabaretistična skupina „Gimpl“ je nastopila v Škocijanu.

Uspeli so „muha, kravata in ramnice“, da imenujemo spoznavne znake kabaretistov, predvsem če so se šli parodije na popularno narodno zabavno glasbo — kot jo slišimo v „Musikantenstadlu“ in kot jo igrajo številni „veseli tri štirje“. Tu pa se je zgodilo, kar bi se pravzaprav ne smelo zgoditi: deli publike so parodijo vzeli za resno stvar in hoteli ploskati po taktu skažene polke. Malo preveč je bilo govora o (moških) jajcih, o scanju in o podobnih stvarih, saj taki polspolzki dovtipi niti niso tako posebej smešni. Smešno pa je bilo, kako so v govoru socialisti „Genossen und Genossinen“ s časom postali le še „nossn-nossn“ ali kako so s strašnimi psevdo-angleškimi tujkami prodali neko „sound-machine“. Skeč o aidsu je bil neokusen.

Kakorkoli, dvorana je bila nabitopolna, publika navdušena, izploskali so dva dodatka, ki bi jih, kakor so kabaretisti potem priznali, zaigrali tudi brez aplavza, in vsak je šel z nasmeškom domov. Splačalo bi se, še večkrat povabiti kakšen kabaret — saj lastnega nimamo.

Janko Ferk/ P. Kersche: nova knjiga jeseni

Jeseni bo izšla v Mohorjevi založbi v Celovcu nova knjiga pisateljev Janka Ferka in Petra Kerscheta. V prvem delu knjige objavlja Janko Ferk deloma še neobjavljene daljše in manjše zgodbe, v drugem delu knjige pa je sestavil Peter Kersche leksikon o pisatelju Ferku. Leksikon je napisan na dokumentarno-satirično-ironičen način, v 450 geslih bodo bralci lahko segli po njemu, kot po romanu ali prozi. Leksikon sestavljajo teksti, ki so bili objavljeni v nad 50 slovenskih časopisih in revijah. Sličnega leksikona v evropski literaturi doslej še ni.

Za oba avtorja je to debit v slovenski prozi. Ovitek knjige je oblikoval Marjan Patenoster (studio-delavnica Ljubljana).

● Celovec

Slovenska študijska knjižnica

brezplačno izposoja knjige — svoje prostore ima v Mladinskem domu, Mikschallee 4, 9020 Celovec. Knjižnica posluje: ob ponedeljkih in torkih od 10. do 18. ure, ob sredah, četrkih in petkih pa od 8. do 16. ure

KNJIŽNA ZBIRKA „SPREHODI V NARAVO“

- **DIERL Wolfgang** Metulji: kako spoznamo in določimo metulje in njihove gosonice. — V Ljubljani: Cankarjeva založba, 1988. — 79 str., barvne ilustr.
- **HOCHLEITNER Rupert** Kamnine: zaneljivo prepoznavne strukture posameznih kamnin. — V Lj.: CZ, 1988. — 79 str., barvne ilustr.
- **HOCHLEITNER Rupert** Rudnine: kako jih določimo in kako kristalizirajo. — V Lj.: CZ, 1988. — 79 str., barvne ilustr.

- **NEUKAMP Ernst** Oblaki in vreme: oblake in vremenske pojave prikazuje 60 slik in barvnih grafikonov. — V Lj.: CZ, 1988. — 80 str., barvne ilustr.

- **LIPPERT Wolfgang** Travnike: prepoznavajmo cvetje na travnikih in pašnikih. — V Lj.: CZ, 1988. — 79 str., barvne ilustr.

- **NICOLAI Jürgen** Ptice pevke: prepoznavajmo ptice pevke v gozdu, na polju in v vrtu. — V Lj.: CZ, 1988. — 79 str., barvne ilustr.

- **NICOLAI Jürgen** Ujede in sove: slike ptic v naravnem okolju. — V Lj.: CZ, 1988. — 78 str., barvne ilustr.

- **ZEI Miroslav** Jadranske ribe: kako prepoznamo ribe, ki žive v Jadranskem morju. — V Lj.: CZ, 1988. — 72 str., barvne ilustr.

Veselimo se Vašega obiska

**SLOVENSKI SPORED
AVSTRIJSKEGA RADIA
VSAK DAN
od 18.10—19.00**

Petek, 5. avgusta

Literarno-glasbena oddaja: (T. Partljič: Hotel sem prijeli sonce).

Sobota, 6. avgusta

Duhovni nagovor (Jože Valeško). — Voščila (D. Urschitz).

Nedelja, 7. avgusta

„Amore, amore“ — nove skladbe ansambla Rendezvous.

Pon., 8. avgusta

Začelo se je nogometno prvenstvo — prvi rezultati, prvi komentarji.

Torek, 9. avgusta

Halo, prijatelji! Partnerski magazin.

Sreda, 10. avgusta

Slovenske popevke.

Četrtek, 11. avgusta

Rož — Podjuna — Zilja.

● **Šentožbalt pri Podgorjah**

ŽEGNANJE

Kdaj: od 5. do 8. avgusta
Program: petek, 5. 8.: ples s skupino „Kastelruther-Spatzen“

sobota, 6. 8.: ob 10. uri „Orig. Aichberg-Quintett“

nedelja, 7. 8.: ob 10. uri „Orig. Aichberg-Quintett“

ponedeljek, 8. 8.: ples s „Slovenskimi muzikanti“ (Edvin Flieser idr.)

Zmagovalci nagradnega tekmovanja za mesec julij

Dobitnik glavne nagrade:

Karl Sokol

9141 Dobrla vas

Izlet v Portorož

podari podjetje

SIENČNIK

DOBRLA VAS

PO ENO KNJIŽNO NAGRADO MOHORJEVE KNJIGARNE V CELOVCU DOBIJO:

Neži Sušnik, Spodnje Rute 23, 9065 Žrelec
Margareta Ischep, Podkraj 26, 9150 Pliberk
Kristine Kurej, Konovece 47, 9150 Pliberk
Anton Haderlap, Radweg 10, 9560 Trg/Feldkirchen
Peter Grilc, Podgrad 10, 9122 Škocijan

● **Pečnica**

Katoliška otroška mladina vabi na počitniški teden na Pečnico **TEDEN V NARAVI...**

za vse, ki radi hodijo; ki so radi v naravi; ki radi opazujejo, ki se ne utrudijo preveč hitro
Čas: od 1. avgusta 1988, ob 16. uri, do 5. avgusta 1988, do 14. ure

Starost: od 10. do 14. leta
Prijave: do 15. julija 1988 na Katoliško otroško mladino v Celovcu, 9020 Celovec, Viktringer Ring 26, tel.: 0463/51 11 66
Cena: 300,—

Za počitniški teden na Pečnici so potrebne tele stvari: spalna vreča in podlaga, krožnik, skodelica in pribor, žepni nož, nahrbtnik, posoda za pijačo, dobri čevlji (dva para), zaščita proti dežju, kopalke, praktična obleka; potrebščine za umivanje.

● **Rožek**

Razstava del KIKI KOGELNIK
Razstava je na ogled vsak dan od 15.00 do 19.00 ure, razen ob ponedeljkih
Kraj: galerija Rožek

● **Celovec**

ZORKA L. WEISS
akvareli in gvaši
Čas: od 18. julija do 15. avgusta 1988
Kraj: v kavarni v domu umetnikov v Celovcu

● **Loče**

4. MEDNARODNI KROS — TEK NA STARI GRAD
Štart: v nedeljo, 14. avgusta 1988, ob 10.00 v Ločah
Cilj: na Starem gradu — 950 m
Prijave: Jožko Wrolich, 9582 Loče
Prireditelj: SPD „Jepa Baško Jezero“

PRIREDITVE

● **Šteben**

TEKMA KOSCEV

Čas: nedelja, 7. avgusta 1988, ob 14.00 uri

Kraj: pri gostišču Juena v Čepečah

Prireditelj: SPD „Edinost“ v Štebnu

Na prireditvi sodelujejo tudi društveni moški zbor Franc L. Lesičjak in domači ansambli

● **Djekše**

KONCERT

Čas: nedelja, 7. avgust 1988, ob 10.00 uri (po sv. maši)

Kraj: ljudska šola na Djekšah

Prireditelj: Prosvetno društvo „Lipa“ v Velikovcu

Nastopajo: družina Lipusch, Plazniška dekleta, ansambel Korenika

● **Loče**

FOLKLORNI VEČER

s plesi in pesmimi Gradiščanskih Hrvatov (Kolo Slavuj)

Čas: petek, 19. 8., ob 20. uri

Kraj: Kulturni dom v Ledincih

Prireditelj: SPD „Jepa-Baško jezero“

● **Šmihel**

KONCERT NA TRGU

Čas: nedelja, 7. 8., ob 11. uri

Kraj: vaški trg Šmihel

Prireditelj: društvo godba na pihala Šmihel

● **Šentprimož**

KULTURNI VEČER

Čas: petek, 5. 8., ob 20.30

Kraj: Kulturni dom v Šentprimožu

Prireditelj: Slovensko prosvetno društvo „Danica“ v Šentprimožu

Sporod oblikujejo: mešani zbor Danica, glasbena skupina Trio iz Roža in vokalni ansambel „Danica“

● **Globasnica**

SEJA OBČINSKEGA SVETA

Čas: petek, 5. 8., ob 20. uri

Kraj: občinska hiša v Globasnici

Na dnevnem redu: turizem, računalniška naprava občinske uprave, infrastruktura, pregradnja dodatnih razredov v ljudski šoli

● **Železna Kapla**

ZVENEČA ALPSKA DEŽELA

Čas: sobota, 6. 8., ob 20. uri

NAŠ TEDNIK — Lastnik (založnik) in izdajatelj: društvo „Narodni svet koroških Slovencev“.

Tisk: Mohorjeva/Hermagoras, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. NAŠ TEDNIK izhaja vsak petek, naroča se na naslov: „Naš tednik“, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. Telefon uredništva, oglasnega oddelka in uprave: (04 63) 51 25 28.

Kraj: pri Podobniku v Beli

Prireditelj: Alpski klub „Obir“
Nastopajo: Jaga Buam iz Štajerske, kvartet Smrtnikovih bratov iz Kort, Trio Korotan s pevci, ansambel Korenika iz Šmihela in Schuhplattlergruppe Zweinitz

● **Tinje**

v soboto, 6. avgusta, od 10. do 16. ure

MASAŽA ZA NAPREDUJOČE, nem.

Voditeljica: Ingeborg Siegert, Dunaj

v nedeljo, 7. avgusta, od 10. do 16. ure

MASAŽA ZA NAPREDUJOČE, nem.

Voditeljica: Ingeborg Siegert, Dunaj

v četrtek, 11. avgusta, ob 20. uri

KONCERT SLOVENSKIH NARODNIH PESMI

Nastopajo: „Družina Lipusch“ in „Plazniška dekleta“

od sobote, 6. avgusta, od 18. ure do sobote, 20. avgusta, do 13. ure

DOPUSTNIŠKA IN IZOBRAŽEVALNA TEDNA ZA DRUŽINE S POHABLJENIMI OTROKI, nem.

Vodi: Elisabeth Szedlacek s sodelavci

Soprireditelj: Kat. družinska zveza Dunaj

od nedelje, 28. avgusta, od 13. ure do srede, 31. avgusta, do 13. ure

Duhovne vaje za duhovnike: BITI SVOBODEN IZ VERE — PO SV. TEREZIJAVILSKI, nem.

Voditelj: p. Antonio Sagardoy, Linz

od srede, 31. avgusta, od 18. ure do sobote, 3. septembra, do 13. ure

Duhovne vaje za duhovnike: Z MARIJO VEROVATI

Voditelj: p. provincial Mihael Vovk OFM, Ljubljana

od srede, 31. avgusta, od 18. ure do sobote, 3. septembra, do 13. ure

NAPOVED:

od nedelje, 28. avgusta, od 18. ure do sobote, 3. septembra, do 13. ure

SLOVENSKE POČITNICE

Vodijo: Marija Perne, mag. Andreja Vrbinč, Renate Kraut

od sobote, 10. septembra, od 14.30 ure do nedelje, 11. septembra, do 16.30 ure

PRIPRAVA NA ZAKON

Spremlja: Jože Kopeinig

Predavatelj: zdravnik, mati, sodnik, duhovnik

GALERIJA TINJE:

Razstava del Blaža Župančiča (fotografije)

Razstava bo odprta do 19. septembra 1988

DOPUSTNIŠKA DOŽIVETJA z Našim tednikom

skupaj s KKZ, z Družino in domom in s Cartransom

Štiri dopustniške dneve ob ogledu krajev MEDJUGORJE — MOSTAR — SARAJEVO — PLITVICE

Varianta A — avtobus

TERMIN: 23.—26. oktober 1988

Spored:

- 23.10. CELOVEC — LJUBLJANA — ZAGREB — BANJA LUKA — JAJCE — SARAJEVO; večerja, zabava, nočitev.
- 24.10. ogled Sarajeva (Gazi-Husrevbegova mošeja, muzeji, cerkve, olimpijsko mesto) turško kosilo v restavraciji MORICA HAN popoldne prosto za osebni ogled mesta; večerja, zabava, nočitev
- 25.10. po zajtrku vožnja v Mostar, skupno kosilo s skupino B; ogled MOSTARJA, MEDJUGORJE: ob 18.00 zahvalna maša ob 40-letnici NT; nato večerja, nočitev
- 26.10. po zajtrku odhod domov na progi SPLIT — ŠIBENIK — ZADAR — KARLOBAG — PLITVICE — KARLOVAC — NOVO MESTO — LJUBLJANA — CELOVEC

Cena variante A 1960,— šil.
doplačilo za enoposteljno sobo 680,— šil.

VKLJUČENO: avtobusni prevozi po navedeni progi — namestitev s polnim penzionom v hotelih srednje kategorije — vodnik

Varianta B — avtobus in ladja

TERMIN: 24.—27. oktober 1988

Spored:

- 24.10. CELOVEC — LJUBLJANA — POSTOJNA — RIJEKA; ob 17.00 odhod ladje iz Rijeke, večerja, zabava, nočitev na ladji
- 25.10. približno ob 7.00 prihod ladje v pristanišče SPLIT; zajtrk, nato ogled Splita in prevoz z avtobusom v MEDJUGORJE, kjer se srečamo s skupino A; nadaljnji program kakor pri varianti A
- 26.10. po zajtrku odhod avtobusa preko MOSTARJA (ogled) v SPLIT; ca. 17.00 odhod ladje iz SPLITA; večerja, nočitev na ladji
- 27.10. ob 8.00 prihod ladje v RIJEKO, nato avtobusni prevoz v Celovec

Cena variante B 2850,— šil.

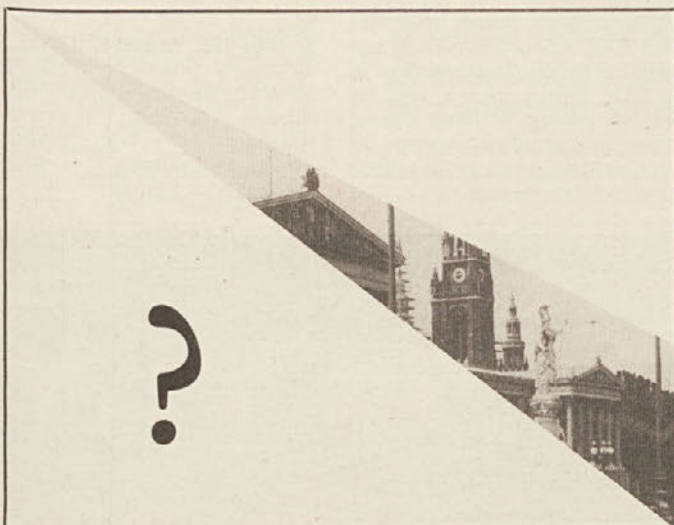
VKLJUČENO: avtobus Celovec — Rijeka — Celovec in Split — Medjugorje — Split
prevoz z ladjo Rijeka — Split — Rijeka
polni penzion — vodnik

Nagradno tekmovanje za mesec avgust

1. nagrada

Martinovanje

z Našim tednikom v Varaždinskih
toplicah (od 12. do 13. novembra)

Če ste že uganili, kaj slika predstavlja, pošljite pravo rešitev na uredništvo Našega tednika, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec.

Za tiste, ki želijo biti ves teden na morju

MOŠČENIČKA DRAGA

Termin: 24. 9. — 1. 10. 1988 hotel MARINA (B kategorija)
Moščenička Draga — mala vas, 15 km južno od Opatije, čista voda, peščena plaža, lepa promenada ob morju, stalna avtobusna zveza z Opatijo.

HOTEL MARINA: tik ob morju, velik vrt, igrišče, bazen, plaža je plitva (idealno za otroke), dobro vodstvo hotela

SOBE: vse imajo prho in WC, nekatere tudi balkon, zelo prostorne sobe

CENA VKLJUČUJE: avtobusni prevoz Celovec — Moščenička Draga — Celovec. Namestitev v dvoposteljnih sobah na bazi polpenzion. Pijača dobrodošlica.

Cena za osebo: 2780,— šil.
doplačilo za enoposteljno sobo 665,— šil.

PRIJAVE SPREJEMATA:
NAŠ TEDNIK, tel. (04 63) 51 25 28-21

CARTRANS, tel. (04 63) 51 25 80

Zadeva Ramšak/SVG Pliberk — SAK zdaj končno rešena!

Sodišče: SAK ima prav!

Sodišče v Železni Kapli je odločilo, da ima SAK prav in da dr. Ramšak pravzaprav ne bi smel igrati za SVG Pliberk. V smislu dobrega sodelovanja pa je SAK pustil Ramšaka v Pliberk in tudi ni šel več pred sodišče zaradi Wölbla. Toda SAK je Pliberčanom izrecno povedal, da z Ramšakom naslednjo sezono ne morejo več računati.

Po razgovoru SAK — Pliberk:
Ramšak zadnje leto v Pliberku!

Kakor smo že poročali, SAK letos ni hotel pustiti dva igralca svojega kluba v Pliberk. Ker pa sta dr. Ramšak in tudi Wölbl na vsak način hotela v Pliberk, je celotna zadeva prišla pred kontrolni odbor KFV, ki je oba igralci prisodil Pliberku. Kontrolni odbor (ki je nepravilno sestavljen — preds. dr. Gründler je tudi preds. Vetrinja, to pa ÖFB prepoveduje) se očitno ni bogve kako bavil z zadevo, zato je SAK šel pred civilno sodišče in tam dobil svojo pravico. Za SAK smeta podpisovati samo predsednik in tajnik, to je seveda uvidel tudi sodnik. Za sodišče potem Ramškova pogodba, ki jo je podpi-

sal samo sekcijijski vodja SAK, ni imela veljave. Zato je okrajno sodišče Železna Kapla dalo začasno odredbo, v kateri prepoveduje Ramšaku nastopanje za SVG Pliberk. Ker pa je SVG Pliberk 2 dni pred pokalno tekmo iskal prvi konstruktivni pogovor s SAK-om, je Ramšak po dovoljenju SAK le smel igrati v pokalu. SAK se je odrekel potem tudi začasni odredbi za Wölbla. Kot pogoj pa je SAK zahteval, da se morajo odnosi med Pliberkom in SAK-om izboljšati, k temu naj tudi Pliberčani doprinesejo svoje. Ali se SAK tu ni krepko uštel, bomo videli 28. avgusta na tekmi Pliberk — SAK.

EINSTWEILIGE VERFÜGUNG:

1.) Dem Gegner der gefährdeten Partei Dr. Ivan Ramšak, Fußballer, Sietlach/Sele 1, 9133 Miklaushof, wird untersagt, für den SVG Bleiburg als Spieler an Meisterschafts- und Cup-Spielen teilzunehmen.

2.) Der Kärntner Fußballverband, 9020 Klagenfurt, und der SVG Bleiburg, 9150 Bleiburg, werden von dieser Einstweiligen Verfügung in Kenntnis gesetzt.

3.) Die einstweilige Verfügung ist bis zur rechtskräftigen Beendigung des Verfahrens vor dem Kärntner Fußballverband und dem Österreichischen Fußballbund rechtswirksam.

Bezirksgericht Eisenkappel
am 27. 7. 1988

Dr. August Brunnik
Für die Richtigkeit der Ausfertigung
Der Leiter der Geschäftsabteilung

V nedeljo 1000. gol v zgodovini SAK?

999 golov so igralci SAK dali doslej v zgodovini kluba. V nedeljo bodo igralci SAK torej lahko dali 1000. zadetek.

SAK — FC MÖLLTAL

v nedeljo, 7. avgusta 1988, ob 18.15 uri.
Rezerva ob 16.30 uri.

Avstrijski pokal — SAK v 2. kolu SAK kondicijsko odlično pripravljen

„Turbo“ Hanser zagotovil SAK-u prvo zmago

SAK — Matri 3:1 (0:1)
v podaljšku

SAK: Dalanović 5, Čertov 4, F. Sadjak 5, A. Sadjak 5, Kreutz 4, Kunčič 4 (61. Jagodič 4), Burger 3 (46. Gorenšek 4), Galo 4, Blažs 5, Hanser 6, Jovičević 5;
Annabichl, 150 gledalcev
Sodnik: Fischer (je sodil že boljše)
Strelci: Hanser (78.), Gorenšek (98.) in Jovičević (119., 11-m) oz. Winkler (44.)

Brez Sterna, ki se je poškodoval na kolenu, je moral SAK pričeti to pokalno tekmo. Toda mladi Čertov je Sterna presenetljivo dobro nadomestil, čeprav je sprva imel še precejšnje težave in je pri zadetku gostov zapustil le nekoliko slab vtis. Medtem ko je bil prvi polčas izenačen in so gostje iz Matreia povedli na 0:1, je SAK v drugem polčasu bil znatno boljši.

Igralci SAK so imeli predvsem več moči, kar je gotovo zasluga intenzivnih priprav. Po vrsti zapravljenih možnosti je potem najboljši igralec SAK Arthur Hanser po solo akciji izenačil. V podaljšku je imel SAK potem vedno več od tekme, in čeprav je Blažs skoraj popolnoma izpadel (krči v nogi), je dal še dva gola, ki pa jih je pripravil spet odlični Hanser.

Ostale tekme koroških moštev:
SVG Pliberk — ATSV Wolsberg 3:2, v podaljšku, Breže — Lienz 3:2, Trg/Feldkirchen — Mölltal 2:0.

2. kolo (16. avgusta, 17.15): SAK — Alpine Donawitz, SVG Pliberk — WAC, Kapfenberg/LUV Graz — Austria Celovec, Rottenmann/Hartberg — Trg, Breže — Pinkafeld/Kindberg, Bregenz/Feldkirch — Spittal.

Foto: Fera

Odločilni zadetek za SAK. Hanser je podal žogo pred gol, Gorenšek jo porine v gol, igralci SAK se veselijo. 2 : 1!

Po izrednem občnem zboru

SAK pod novim vodstvom

Na izrednem občnem zboru je pretekli teden odstopil iz službenih razlogov doslejšnji predsednik konzul Ciril Stern. Njega je nadomestil doslejšnji tajnik odvetnik dr. Roland Grilc. Za novega tajnika je občni zbor izvolil Silva Kumra, za novega blagajnika pa Marka Krištofa.

Konzul Ciril Stern je v svojem zaključnem poročilu orisal delo odbora pod njegovim vodstvom, opozoril je spet na naloge in pomen Slovenskega atletskega kluba ter poslanstvo vseh, ki so vključeni v klub. Pod vodstvom konzula Sterna je SAK v zadnjih letih predvsem športno izredno napredoval, predsednik pa se je vedno trudil za brezhiben organizatoričen potek v klubu. Stern je polagal vedno veliko važnost na to, da so se vsi, igralci in funkcionarji, vedno trudili in delali za namen in poslanstvo Slovenskega atletskega kluba. Pri tem je moral kot predsednik pa včasih doživeti tudi kakšno razočaranje, tako predsednik, ki je prav letos izredno razočaran od pomembnega igralca, ki je očitno pozabil na poslanstvo, ki ga je dobil od očeta.

Na občnem zboru so diskutirali tudi o aktualnih problemih, ki bodo delali tudi novemu odboru še preglavice. Občni zbor pa se je zahvalil tudi odhajajočemu blagajniku Vinku Wieserju, ki je v zadnjih letih izredno

Novi predsednik SAK dr. Roland Grilc (desno) se je zahvalil staremu predsedniku konzulu Sternu za poštovno delo.

vestno vodil blagajniške posle. Občni zbor je izvolil sledeči novi odbor:

Predsednik: dr. Roland Grilc, **podpredsednika:** Matevž Wieser, Andrej Kumer, **tajnik:** Silvo Kumer, nam.: Eda Velik, **blagajnik:** Marko Krištof, nam.: Milan Blažej; **sekcijski vodja:** Albin Waldhauser; **odborniki:** Lenart Katz, Karl Kumesch, Gusti Serajnik, Nužej Lampichler.

Začetek prvenstva v 1. razredu.

Selane čaka v 1. kolu močan nasprotnik

Zelo težka naloga čaka jutri Selane v Celovcu, nastopiti morajo proti KAC, ki je letos izpadel iz podlige.

Trenerju Ferli na žalost še ni na razpolago najmočnejša enajsterica. Tik pred prvenstvom si je zlomil roko kapetan Norbert Hribernik, ki po vsej verjetnosti ne bo mogel igrati. Zelo pa upajo v Selah, da bo lahko igral v soboto Nanti Olip, saj je moral v zadnjem tednu zaradi močnih bolečin v kolenu počivati. V Sele pa se je letošnji poletni preselil novi legionar Jože Stanko, od katerega so Selani zelo presenečeni. Že v pripravnih tekmah je odlično vodil režijo v moštvu. Zelo presenetila pa je trenerja izredno dobra forma mladega napadalca Pavla Čertova, ki bo letos prav gotovo štel med stebre moštva.

Odprto pa je še mesto vratarja. Poleti se je vrnil iz Šmarjete nazaj v Sele vratar Silvo Užnik, ki je prvotno hotel končati kariero, zdaj pa je pripravljen tako dolgo igrati za Selane, da bo lahko igral poškodovani vratar Oraže.

Novi trener Bilčovsa Tone Woschitz:

„V bodočnosti bom delal z domačimi talenti“

V Bilčovsu se je letos preselil kot trener in igralec bivši vratar celovške Austrije Tone Woschitz, ki je zadnja leta uspešno treniral moštvo v Borovljah, letos pa je celo postal vratar podlige. Pred začetkom prvenstva pa smo se pogovarjali z novim trenerjem.

NAŠ TEDNIK: Pripravljalni čas se izteka, kako ste bili zadovoljni s pripravami in kakšni so vaši prvi vtisi od moštva?

WOSCHITZ: S pripravami smo pričeli pred tremi tedni, vmes smo odigrali nekaj pripravnih tekem. Pohvaliti moram igralce, ki so z veliko vnmemo bili pri delu.

Novi predsednik Slovenskega atletskega kluba dr. Roland Grilc

„Ustvarili bomo pogoje, da bodo naprej vsi radi igrali za SAK!“

Novi predsednik SAK dr. Roland Grilc je po občnem zboru dejal, da bo SAK skušal v bodoče ustvariti pogoje, da bo vsak igralec rad igral za SAK in da bodo tudi drugi igralci rade volje prišli. Novi odbor bo po besedah novega predsednika imel ožje stike z igralci in tako skušal izboljšati vzdušje znotraj kluba. V načrtu pa ima novi predsednik še vrsto drugih korakov, ki bodo tudi navijače bolj vezali spet na SAK.

Dr. Grilc zastopa mnenje, da je potrebno profesionalno voditi klub v koroški ligi, tako kot pravo gospodarsko podjetje. To pomeni, da mora biti učinkovitost dela v klubu večja. Z razširjenim odbo-

rom bo SAK skušal še bolj zajeti naše ljudi na južnem Koroškem in jih pritegniti k SAK-u. Tako igralci kot tudi navijači se naj bi spet v večji meri identificirali s Slovenskim atletskega klubom, ki pa se bo odprl tudi navzven. Dr. Grilc: „Nekateri klubi v bodoče ne smejo biti za nas več naši največji nasprotniki, iskati moramo neke skupno pot. Seveda to pričakujemo tudi od drugih.“

Športno si pričakuje novi predsednik nadaljevanje uspehov preteklih let, na vsak način pa naj bi SAK tudi v bodoče igral vidno vlogo v koroški ligi in s tem izpolnil svoj namen in poslanstvo.

Wrolich prvi v Velikovcu in na Djekšah

Na 1. kolesarski dirki po Podjuni, ki ga prireja ÖAMTC Velikovec, je zmagal pri šolarjih spet koroški prvak Peter Wrolich. V splošni skupini pa je odnesel 1. mesto Helmut Podesser, ki vozi z Wrolichom za ARBÖ Beljak.

Šolarji: 1. Peter Wrolich (ARBÖ Konsum Beljak), 2. Harald Kopeinig (1. KRSC), 3. Alexander Reinigger (ARBÖ Konsum Beljak).

Peter Wrolich pa je dobil tudi gorsko dirko na Djekše, ki jo je prav tako priredilo velikovsko društvo.

NAŠ TEDNIK: Moštvo se letos skoraj ni ojačilo. Bilčovsko moštvo igra zdaj drugo leto v podligi, pravijo pa, da je drugo leto najtežje uspeli.

WOSCHITZ: V moštvo bom skušal vgraditi pretežno mlade igralce, ki si naj bi priborili standardno mesto v moštvu. Igrali pa bomo prav gotovo za obstoj v podligi, vse drugo bi bilo zame presenetljivo.

NAŠ TEDNIK: Boste skušali spremeniti tudi doslejšnji sistem igranja?

WOSCHITZ: Zastavil sem si tri cilje: najvažnejša, da ostane v podligi, zelo rad bi sestavil zelo mlado moštvo, ki naj bi bilo steber za nadaljnja leta in tretjič bom na vsak način skušal spremeniti sistem igre. Igrali bomo prav gotovo bolj ofenzivno in s tem bolj atraktiven nogomet. S tem bomo gotovo pritegnili tudi več gledalcev.

A. Č.

Lahka atletika: miting v Wolfsbergu

Ani Müller 22 sekund pred Weber-Leuthner

Na mitingu v Wolfsbergu je Podgorčanka Ani Müller brez težav dobila tek na 3000 metrov pred Carino Weber-Leuthner, ki je v prejšnjih letih bila še ena največjih konkurentin avstrijske prvakinja.

3000 m: 1. Ani Müller (DSG Podgorje) 9:40,92; 2. Carina Weber-Leuthner (GSV-Athletik) 10:02,09.

V Wolfsbergu je bil na startu tudi Andreas Berger, ki bo nastopil letos na olimpiadi. Dobil je sprinta na 100 in 200 metrov. Pri moškem teku na 3000 metrov pa je zmagal Jugoslovčan Dani Osep pred Šotarščem (KLC).

V soboto, 6., in v nedeljo, 7. avgusta, prireja KLC v Celovcu mednarodni miting, na katerem bo tudi vrsto dobrih atletov iz Jugoslavije.

Kokaly in Ottowitz zmagala

Na 9. „Kurpark“-teku v Boddendorfu je v splošni skupini zmagal 20-letni Erich Kokaly (DSG Podgorje) z novim rekordnim časom. Pri šolarjih pa je zmagala talentirana Podgorčanka Lucija Ottowitz.

**Za tiste, ki želijo
biti ves teden
na morju**

Polet na CIPER

Termin: 22.—26. 9. 1988
hotel AQUAMARINA —
Limassol

LIMASSOL: za Larnako največje mesto Cipra, glavno pristanišče otoka, center vinotštva, izredno lepa peščena plaža, obilo možnosti za rekreacijo in šport, mnogo pomembnih historičnih in arheoloških krajev v okolici; TO SI MORATE OGLEDATI!

HOTEL AQUAMARINA (**): lepo opremljen hotel srednje kategorije, blizu peščene plaže, vse sobe imajo prho in WC

CENA VKLJUČUJE TELESTORITVE: polet iz Ljubljane v Larnako in nazaj. Avtobusni prevoz iz Larnake do Limassola in nazaj. Namestitev v hotelu na bazi dvoposteljnih sob s prho in WC

Cena za osebo: 4980,— šil.
doplačilo za enoposteljno sobo 680,— šil.
Prevoz Celovec — Brnik — Celovec 250,— šil.

PRIJAVE SPREJEMATA:

NAŠ TEDNIK
tel. (04 63) 51 25 28-21

CARTRANS
tel. (04 63) 51 25 80

Foto: Tomazič

Mladi umetniki pripravili sklepno prireditev

Pretekli teden se je končal v Mladinskem centru na Rebrci deseti Teden mladih umetnikov. V soboto je bila sklepna zahvalna maša, nato pa so otroci v kratkih prizorih pokazali staršem, kaj vse so delali med tednom. Na ogled je bila tudi razstava otroških umetnin, ki so jih otroci ustvarili s pomočjo znanih umetnikov. Na skupinski sliki vidimo vse udeležence Tedna mladih umetnikov, ki sta ga uspešno pripravila Mladinski center na Rebrci in Krščanska kulturna zveza v Celovcu.

OPAZILI SMO. . .

Slovenci v švicarskem magazinu

Priznani magazin v Švici „Tagesanzeiger“ je prišel na Koroško in si na kraju samem ustvaril objektivno sliko o razmerah med narodnima skupinama. Uredniki so obiskali vso južno Koroško in so se mnogo pogovarjali s pripadniki obeh narodov. V reportaži so novinarji potem dejansko zelo objektivno in nazorno prikazali stanje na Koroškem, ki je tudi po mnenju švicarskih novinarjev za Slovence vse drugo ko pozitivno. V Šmihelu, kjer so se mudili novinarji, so napravili posebno originalno sliko, ki je tudi v naših arhivih nima. Mestni svetnik Fric Kumer, dekan Kristo Srienc in trgovec Adolf Krivograd, trojica, ki zrcali edinost koroških Slovencev v boju za narodni obstoj.